Hayat

SAYI: 33
10 AĞUSTOS 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda :

LİZ korku içinde

Edouard Manet'nin nefis bir renkli tablosu

DENİZİN YÜKSELİŞİ

Kızgın çöller ortasında bir Binbir Gece Sarayı

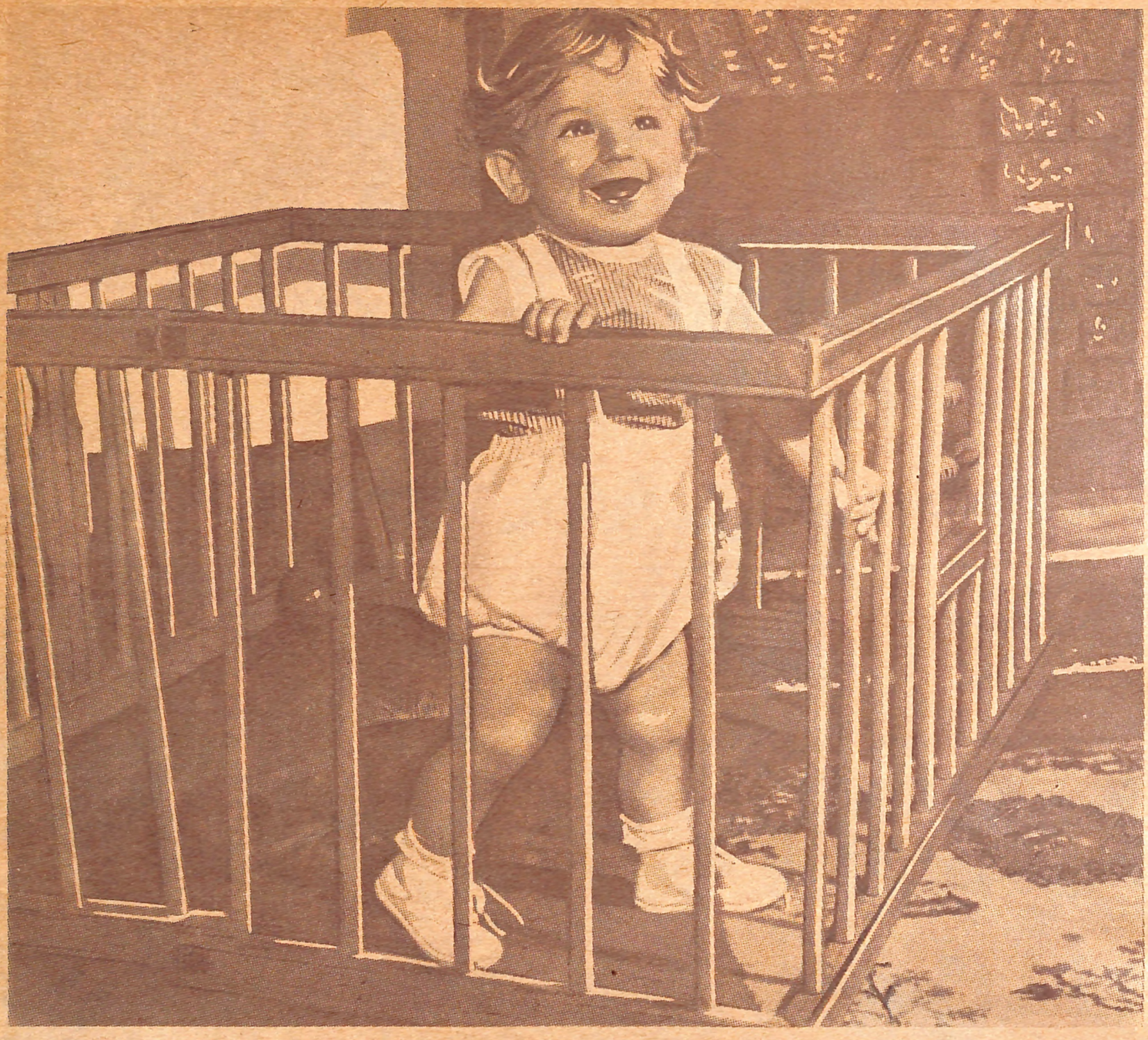

Her tedbir emniyet için...

Tasarruflarınızı İŞ BANKASI'na yatırmakla paranızın emniyetini sağlar... % 6,5'a kadar faiz alır... ve üstelik, senenin en zengin çekilişlerine katılarak değerli bir ikramiye kazanma şansını elde edersiniz.

Yılın üçüncü zengin çekilişine katılmak için son para yatırma tarihi: 10 Ağustos

Bu çekilişte:

15 APARTMAN DAİRESİ
2 ADET 100.000 LİRA
25 ADET 5.000 LİRA
25 ADET 1.000 LİRA

ve 3300 kişiye çeşitli para ikramiyeleri

Vadesiz hesaplarda her 200 liraya, vadelilerde her 100 liraya ayrı bir kur'a numarası

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

d - 720

FAAL - 1340 - 110

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

BİR KAPAK KOMPOZİSYONU

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 253
SAYI: 33 CİLT: II 1961

SAHİBİ: Şevket RADO
Telefon: 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ:
Hikmet Feridun ES
Telefon: 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR:
Sadun ALTUNA
Telefon: 27 44 02

BASILDIĞI YER:
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **SANTRAL: 22 48 88. Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE:
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI:
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI:

(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

İLÂN FİATLARI:

	Siyah-beyaz
Tam sayfa	4000 lira
1/2 sayfa	2000 lira
1/4 sayfa	1000 lira
1/8 sayfa	500 lira

	Bir Renk ilâvesi ile:	İki Renk ilâvesi ile:
Arka kapak	5000	5500 lira
Tam sayfa	4500	5000 lira
1/2 sayfa	2500	2900 lira
1/4 sayfa	1250	1500 lira

	Çok Renkli
İç sayfalar	6500 lira
1/2 sayfa	4000 lira
Arka kapak	7500 lira

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Amerikada bulunan çocuklarının kaçırılması endişesi ile Moskovada daha fazla kalamayıp alelâcele Amerikaya döndü. Üç ay önce çocuklarının kaçırılması tehdidi ile artistten 500.000 dolâr can bedeli istiyen gangsterler serbesçe dolaştıkça, Liz rahat yüzü göremiyecek

Moskova'daki filim festivaline gittiği zaman, kimse onun içini kemiren endişeleri farkedememişti. Görünüşte neşeli gibi duruyor, fakat aklından çocuklarını çıkaramıyordu.

Liz Korku İçinde

MOSKOVADAKİ son filim festivaline katılmış olan Liz, içinde bir sıkıntı hissetmiş ve âni bir kararla hemen Amerikaya hareket etmiştir. Daha birkaç ay önce ölümle pençeleşmiş olan güzel artistin bu endişesi ve telâşı hiç de boşuna değildir. Bunun sebebini öğrenmek için üç ay evveline gitmek icabeder.

Liz, hastalıktan yeni kurtulmuş, Las Vegas'taki evinde nekahet devresini geçiriyordu. Bir akşam telefon çaldı. Mintakanın şerifi, Eddie Fisher'i arıyordu. Telefon konuşmasından sonra şerifin yanına giden Eddie'nin yüzü, eve döndüğü vakit sapsarıydı. Duyduklarını Liz'e anlattığı zaman, genç kadın bir kanepenin üzerine yığıldı. Çiftliklerinin yakınındaki bir yolda bir otomobil kazası olmuştu. Polisin yaptığı tahkikat sonunda, otomobildekilerin Çek asıllı azılı bir gangster çetesi olduğu ve Liz'in çocuklarını kaçırmak maksadiyle o tarafa geldikleri anlaşılıyordu. Ancak Amerikan kanunları cürüm işlenmeden kimseye, müdahale edilmesine müsait olmadığı için, şerif sadece durumu Eddie'ye bildirerek tedbirli olmasını tavsiye etmişti. Gerçekten bir müddet sonra can bedeli olarak yarım milyon dolârı gözden çıkarmadığı takdirde, çocuklarının kaçırılacağı hakkında bir de haber gelince, henüz sıhhatini adamakıllı kazanamamış olan genç anne, iki çocuğu ile Mike Todd'dan olan 4 yaşındaki kızı Liza'yı Paradise Valley'deki çiftliğinde muhafaza altına aldırmak zorunda kaldı. Çiftlikte acayip bir bahçıvan vardır. Bu adam gayet kuvvetlidir ve müthiş bir judo uzmanıdır. Ayrıca evin içinde ve etrafında yarım düzineden fazla özel emniyet memuru, eli silâhlı olarak beklemektedir.

Michael Wilding'den olan çocukları, 8 yaşındaki Michael ile 6 yaşındaki Christopher, annelerinin korkusu yüzünden eve kapanmalarından önce böyle büyük bir rahatlıkla dolaşıyorlardı.

Yukarıda Liz'in Mike Todd'dan olan küçük kızı 4 yaşındaki Liza minimini bir Kleopatra kıyafetiyle. Liza henüz okul çağına gelmediği için, kaçırılma tehlikesine karşı korunması daha kolay.

Çılgın Gazeteci Gil Delamare Azraille İki Kere Karşılaştı

AYLARCA önce korsanlar tarafından kaçırılan Portekiz yolcu gemisi «Santa Maria» ya paraşütle atlamış olan gözü pek gazeteci Delamare'ı okuyucularımız hatırlarlar. Cesareti ve atılganlığı ile bütün Avrupada ün salan Gil, geçenlerde çok tehlikeli bir tecrübe için de gene öne atıldı. Önce İngiltere ve İsveçte yayılmağa başlıyan otomobil emniyet kemerleri, şimdi Fransada da imal edilmektedir. Yeni icad olan bu kemerlerin reklâmını yapmak için gerçekten çok cesur, biraz da fedai bir insana ihtiyaç vardı. Gerçi bu emniyet kemerlerinin sağladığı faydalar bazı hâdiselerle ispat edilmiş durumda idi. Ama bilhassa tertiplenen bir tecrübeye gönüllü olarak katılmak ancak Gil gibi tehlikeleri hiçe sayan adamların yapabileceği işti. Nitekim genç gazeteci bu işe tâlib oldu. Önce çarpma tecrübesi tertiplendi. Saatte ortalama 80 km. süratle giden bir otomobil içinde Gil bu denemeyi soğukkanlılıkla ve bir şey olmadan bitirdi. Tecrübenin hemen akabinde başlığını bile değiştirmeden ikinci bir otomobile bindi ve 60 km. süratle giderek otomobili kasten devirdi. Seyredenlerin kalbleri heyecandan durur gibi olmuştu. Fakat Gil bu tecrübeyi de burnu kanamadan bitirdi. Yılmazlığiyle ün salan Gil'in bu şöhreti böylece daha da kesinleşti.

Solda çarpma deneyinden sonra Gil'in bindiği otomobil, üstte emniyet kemerini takan ve başlığını giyen Gil görülüyor.

HAYATTAN FOTOĞRAFLAR

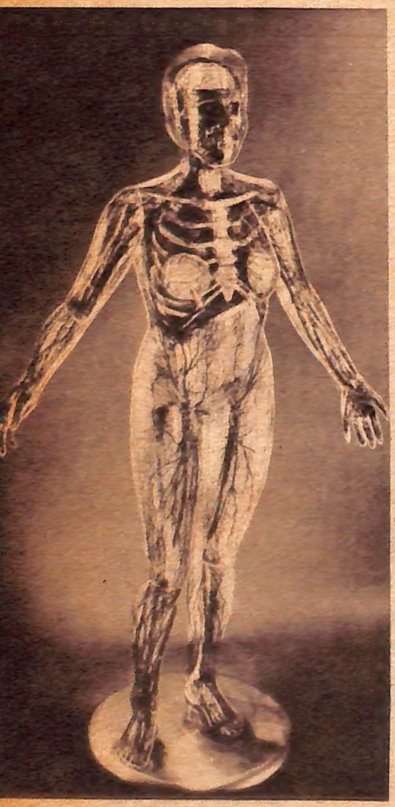

İNSANIN TARİHİ — New York'ta açılan Tabiat Tarihi Müzesi'nde, ışıklandırılmış plâstik bir insan vücudu teşhir edilmektedir. Bu mankende insanın biyolojik gelişimi, sinir sistemi ve kan dolaşımı gösteriliyor.

YARIŞMA — Berlin'in hafif içkiler satan şirketlerinden biri bir yarışma tertibetmişti. Üç dakika içinde bir marklık madenî parayı kürekle bir taraftan ötekine kim en fazla aktarırsa, aktardığı para onun olacaktı. Yarışmayı fotoğrafta görülen Dietrich kazanarak 62,636 marklık madeni paraya sahiboldu.

YASSIADA'DAN TAHLİYELER — 2 şubat 1961 perşembe günü Yassıadada başlıyan «İstanbul ve Ankara Olayları Dâvası» 27 temmuz 1961 perşembe günü 1 numaralı Anayasayı İhlâl Dâvası ile birleştirilerek karara bağlandı. Bu dâvada tahliye edilenlerden bir kısmı Ada Kumandanı ile birlikte görülüyor.

HARİKA ÇOCUK — Adana'lı Ali Bugay dört yaşındadır. Olağanüstü bir hâfıza kabiliyetine sahiptir. Alfabeyi bilmediği halde dört, beş kelimelik bir cümle bir çırpıda harf harf okunduğu zaman bu harfleri hemen birleştirerek cümleyi kurmaktadır. Ali için Metapsişik Derneği Başkanı «Fevkalâde bir çocuk» demiştir.

MEVSİMİN MUHTEŞEM BALOSU

TEMMUZ ayının son günlerinde saray yavrusu Fransız Sefarethanesinde bir balo verildi. Ankarada bir müddet evvel yanan Hacettepe Çocuk Hastanesine yardım gayesiyle yapılan bu şahane balodan 200.000 liradan fazla hâsılat temin edildi.

Mevsimin bu en muhteşem balosu Fransız Sefiresi Madam Spitzmüller'in büyük gayretleri ile tertibedilmişti. Zengin büfe, mükemmel dekorasyon ve mümtaz davetliler balonun başlıca üç unsuru idi. Fenerlerle süslü bahçede dönerler yendi, Fransız şampanyaları içildi ve bale gösterisi seyredildi.

Sarayın altındaki mahzende ise, bambaşka bir hava vardı. Burası ağlar ve mumlarla bir İtalyan balıkçı kahvesi haline konulmuştu. Duvarları renk renk boyalı olan bu mahzende mandolin, akordeon ve gitar refakatinde sabaha kadar güzel napoliten şarkılar söylendi.

Gecenin en ilgi çekici davetlisi şüphesiz ki Fazıla idi. Üzerinde cam göbeği renginde plise elbise olan zarif prenses bol bol şampanya içip dansetti.

Prenses Hanzade en az kızı kadar ilgi topladı. Üzerinde, sırtı açık, yeşil brokardan yapılmış elbise vardı. Aynı kumaştan ayakkabı giymişti.

Eşya Satışı

Bir yardım balosu olan bu balode gaye para toplamaktı. Bunun için başta Fransız Sefareti olmak üzere bütün sefaretlerden toplanan eşyaların satışı yapıldı ve piyangolar çekildi.

Kısmet Saçan Falcı

Yedi lisan üzerinden fal bakan bu hanım, davetlilere bol bol nişan, nikâh, düğün ve para dağıttı. «Bir aya mı desem, iki aya mı» diye söze başlıyan falcıyı, baktıranlar kadar seyredenler de âdeta heyecanla dinlediler.

Tulgaların Neşesi

Gecenin en neşeli çiftlerinden biri de hiç şüphesiz ki Vali Tulga ve zarif eşi Jale Tulga idi. Şampanya içtiler, güldüler, eğlendiler, dansettiler. Bu arada Refik Tulga baleden bilhassa memnun olduğunu söyledi.

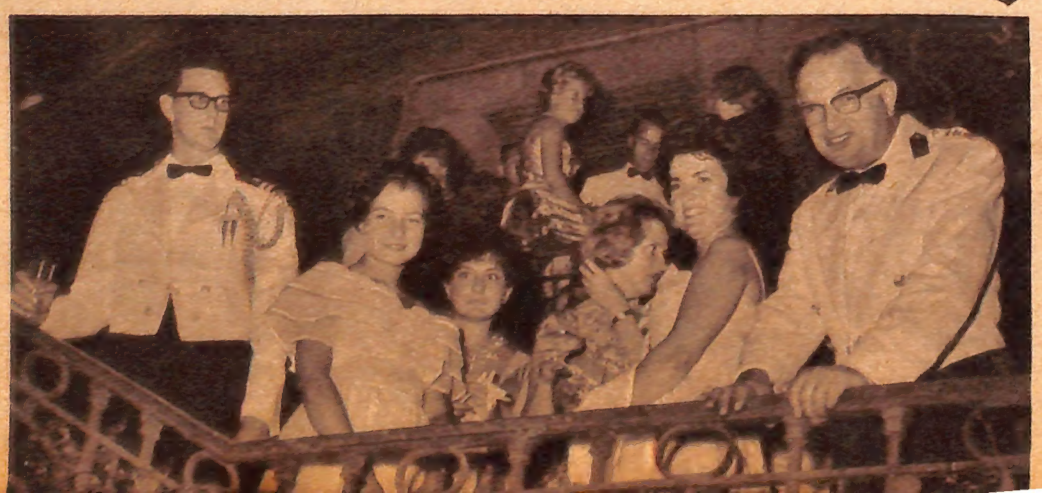

KIZIM SANA SÖYLÜYORUM...

Sohbet KÖŞESİ

ZAMAN zaman hepimizin his ve hayal âleminde buhranlar içine düştüğümüz anlar oluyor. Bütün mesele bu buhranlı anları aklın süzgecinden geçirerek mantığın galip gelmesini temin etmektir. Bir hanım okuyucum, herhalde pek buhranlı bir anında bana şu mektubu yazmış:

«Çok erken yaşta, ailemin zoriyle evlendirilmiş bir genç kadınım. Küçük bir çocuğum var. Sevmeden evlendiğim kocamı aradan yedi, sekiz sene geçtiği halde bir türlü sevemedim. Geçenlerde bir adamla tanıştım. Kısa bir zamanda onu bütün kalbimle sevdim. İçimde uyanan bu sevgiye rağmen tanıştığım adamla münasebetlerimiz dürüst ve namuslu insanların münasebetlerinin hududunu aşmamıştır. Fakat sevgiyi ilk defa tatmış bir insan olarak ne kadar şaşkınlık içinde bulunduğumu takdir edersiniz.

«Şayet bu sevgi açığa vurulacak olursa cemiyetin benim alnıma vuracağı damgayı biliyorum. Bu yüzden de vicdanen çok mustaribim. Çektiğim azabı bilemezsiniz. Şimdiye kadar suç sayılacak bir şey yapmamış olmakla beraber yıkılmış vaziyetteyim. Onu seviyorum, onu beğeniyorum! Fakat içimden bir ses: «Sen bir fahişeden farksızsın. Ekmeğini yediğin, çocuğunun babası olan adam yanında iken bunları düşünmen cinayettir» diyor. Ne çare ki kalbime söz geçiremiyorum. Söyleyin bana, iç hayatımda bir defa olsun kendim için yaşamaya, kendi arzularımı gerçekleştirmeye hakkım yok mu? Başkalarının arzularını yerine getirmek için hayatıma vurduğum bu kilidi ebediyen açamıyacak mıyım? Kaldı ki, o da aynen benim gibi, o da evli, o da bedbaht.

«Uzun mücadeleden sonra kendime tamamen hâkim oldum. Benimle umumi yerlerde buluşmak için yaptığı bütün teklifleri reddettim ve alâkamı kestim. Mantığımla hislerimin mücadelesinden yorgun düştüğüm bir anda içimi dökmek ihtiyaciyle size bu mektubu yazdım. Beni ancak siz anlıyabilirsiniz. Ondan uzaklaşmakla iyi mi ettim, bana lûtfen söyler misiniz?...»

Iyi ettiniz, hem de o kadar iyi ettiniz ki bunun derecesini tâyin etmek çok güçtür. Istırabınızı anlıyorum. Vicdanınızla yaptığınız mücadeleden galip çıkmış olmanız sizin çok dürüst bir insan karakterine sahibolduğunuzu ortaya koyuyor. Eğer bu mücadeleden galip çıkmış olmasaydınız, ufak bir zaif gösterseydiniz korktuğunuz her şey başınıza gelecekti. Sevmediğiniz kocanızdan uzaklaşırken kendi çocuğunuzu perişan etmekle kalmıyacak, başka bir yuvanın da çatırtılar arasında yıkıldığını görüp dehşet içinde kalacaktınız. Belki bir defa, belki kısa bir zaman kendiniz için yaşıyacaktınız ama, hayatınız boyunca, şimdi peşinizi bırakmıyan bedbahtlığın daha kötüsüne bulaşacaktınız.

Nefsinize hâkim olmakla çok iyi ettiniz. Yuvanızda kendinizi çocuğunuza vererek onunla oyalanmaya çalışınız. Kendinize yeni meşguliyetler bulunuz. Kitaplar okuyunuz. Çocuğunuzu iyi yetiştiriniz ve ileride onu sakın istemediği birine vermeyiniz ki mesut olma talihi artsın. Onun saadeti sizi mesud etmeye kâfi gelecektir. Dünyada herkesin her istediğini yapamıyacağını da unutmayınız.

Ben sizin mektubunuzu, evlenmeleri gayet hafife alarak çocuklarını müthiş tazyikler altında bırakan aileler okusunlar diye neşrediyorum. Belki onları, kararlarını vermeden önce düşüncelere sevkedebiliriz. Onun için de ayrıca teşekkürler.

ŞEVKET RADO

Çağımızın en harikulâde icatlarından biri: artık çirkin kadın yok, sadece terkedilmiş kadınlar vardır. Her kadın arzu ettiği kadar genç ve güzel görünebilir, yeter ki yüzüne gereği gibi itina göstersin. Bunun için de pek karışık güzelleştirme metodları tatbikine hiç de hacet yok. Önce cildin esaslı bir şekilde temizlenmesi lâzımdır.

Cildiniz için temiz ve taze hava

Cildin daha iyi nefes alması, hücrelerin daha iyi çalışmasını sağlar. İşte pürüzsüz bir cild için gereken sihirli formül. En mükemmel neticeyi elde etmek için yüzün SCHERK yüz losyonu ile iyice temizlenmesi lâzımdır. SCHERK yüz losyonu yalnız bütün tozları ve kirleri gidermekle kalmaz, fakat çok güç temizlenen pudra ve krem kalıntılarını da yok eder. SCHERK yüz losyonu mesamelere nüfuz ederek yüzü temizler, ferahlatır ve cildin zaruri ihtiyacı olan nefes alma ve nüfuz kabiliyetini sağlar. SCHERK yüz losyonu ile güzelleşme hususunda yeni bir çağ başlamaktadır.

İŞTE, İNANDIRICI SCHERK TECRÜBESİ

- Yüzünüzü mutadınız veçhile iyice yıkayıp temizleyiniz.
- Sonra bir parça pamuğa biraz SCHERK (Lotion Faciale) yüz losyonu katınız ve yüzünüze avarak sürünüz.
- Pamuk kirlenir, cildiniz tertemiz olur! Yüzünüzde fevkalâde bir rahavet hissedersiniz.

daha güzel olmak

SCHERK

ile başlar

A - 187 TBB - 1037 - 111

GİRİŞ KAPISI

Sarayın giriş kapısı pek şahanedir. Çok ilgi çekici tarzda bir mimari kullanılarak yapılmış olan binaya girerken birkaç basamak merdiven çıkılır. Kılıçlı ve sadık muhafızlar burada da daima göze çarpar.

KILIÇLI MUHAFIZLAR

Saray kapısında kılıçlı muhafızlar devamlı nöbet bekler. Resimde, kıyafeti ve silâhı ile tıpkı masallardaki gibi bir nöbetçi, bir saray kapısı ve Suudi Arabistan bayrağı görülüyor.

Kızgın Çölle
Bir Binbir G

Kızgın Arap çöllerinin ortasında, büyük paralar sarfiyle yaptırılan Suudi Arabistan Kırallığının Binbir Gece Sarayı, bugünlerde Ortadoğudaki siyasi faaliyetin kuvvet merkezi oldu.

SUUDI Arabistan Kıralı Ibnissuudun Riad'ta yaptırmış olduğu mükellef Binbir Gece Sarayı, bugünlerde Ortadoğuda gitgide kızışan siyasi faaliyetin merkezi haline geldi. Suudi Arabistan esasen Avrupalılar için esrarlı bir kutu kadar kapalı ve meçhul bir diyar olarak tanınmıştır. Doğunun bu zengin petrol memleketinde devamlı olarak daha ziyade iş adamları ve diplomatlar kalırlar. Petrol bu memleketi ihya

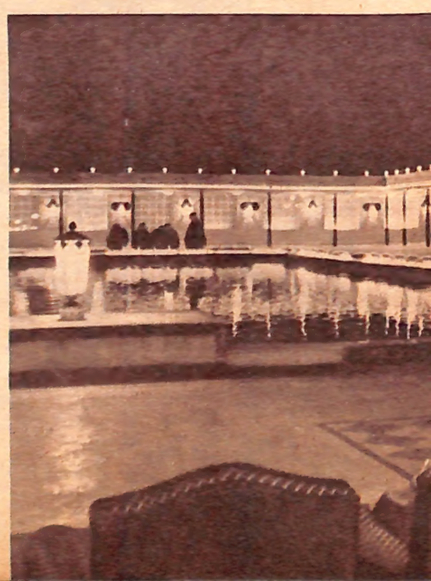

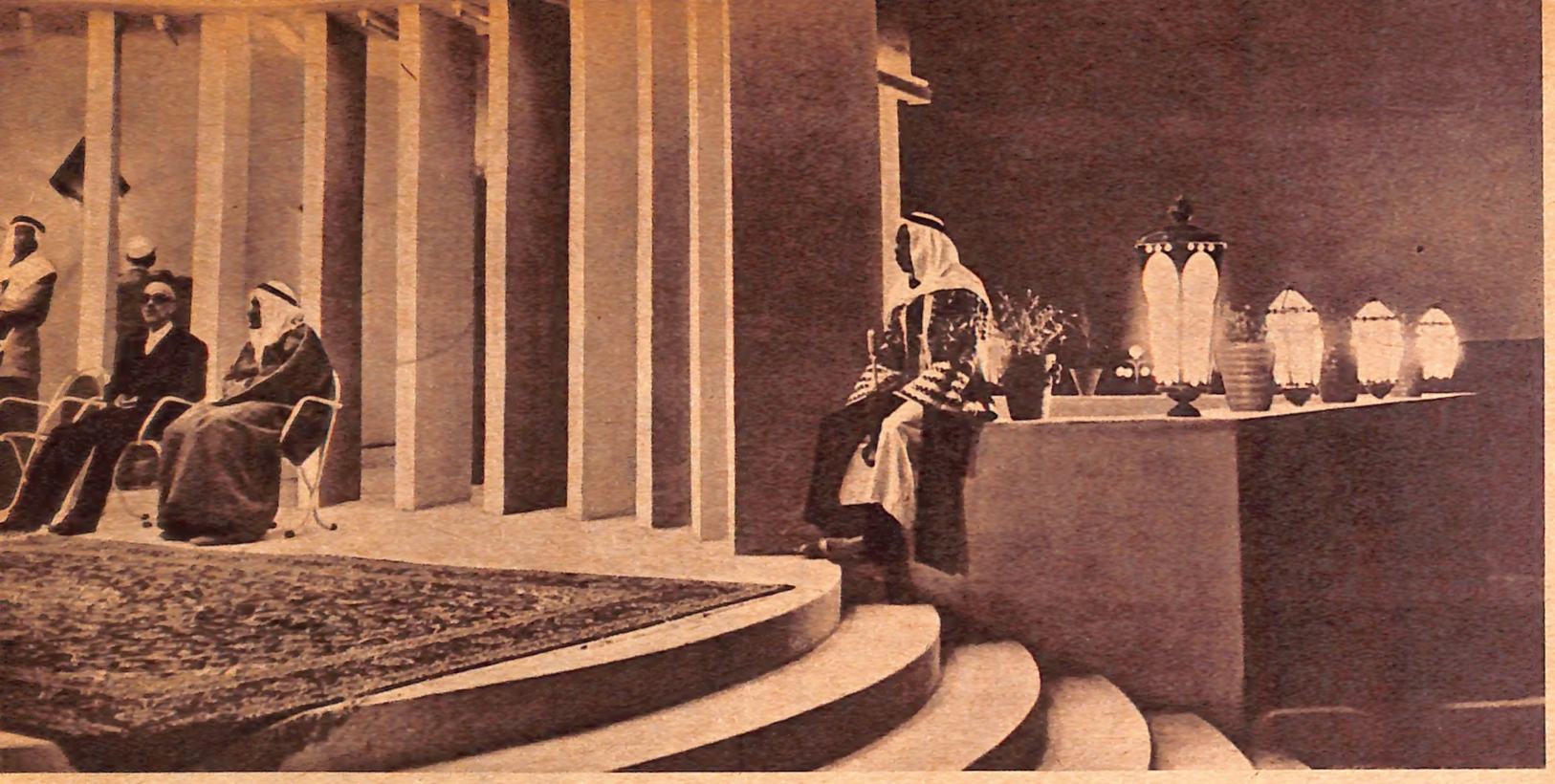

r Ortasında ece Sarayı

etmiştir. Bu zenginliğin ve refahın en ziyade göze çarptığı yer, meşhur saraydır. Doğu memleketlerinin ilerdeki tutumu, bilhassa Irak'ın Kuveyt'e sahip çıkma iddialarından sonra, daha önemli bir mesele haline gelmiş, bu konudaki görüşmeler o bölgenin en kuvvetli devleti sayılan Suudi Arabistanın bu mükellef sarayında yapılmıştır ve yapılmaktadır. Hattâ bazı tefsirciler siyasi temasların toplanma noktası olmak bakımından, buraya, «Ortadoğunun Beyaz Sarayı» adını bile takmışlardır. Sarayda, Doğu geleneklerinden gelen zevklerle modern teknik bir arada toplanmıştır. Kış bahçeleri, yüzme havuzları, muazzam salonlar, zengin bir harem dairesi, kıralın şahsi çalışma dairesi, kabul ve merasim salonları baştan başa Doğu mimari tarzına uygun stilde hazırlanmış, aynı zamanda asrın en modern yenilikleri ve konforu da eksik bırakılmamıştır. Bilhassa Batılılar için Doğu masallarına yakışan dekorlar içinde ve gene Doğunun büyülü havasiyle kaplı olan bu şahane saray çok ilgi toplıyan bir yapıdır.

Sarayı süsliyen kıymetli eşya arasında meselâ yalnız çeşitli zeminler üzerinde serili duran nâdide Doğu halıları milyonlarca lira değerindedir. Sarayın mutlak hâkimi olan Kıral Suud şahsi serveti bakımından da dünyanın sayılı zenginleri arasındadır. Kıralın, kutsal Mekke şehri yakınlarında küçük bir sarayı daha vardır. Müslüman dininden olmıyanların Mekke'ye girmesi kabil olmadığı için, Mekke'nin kutsal hudut-

Sarayın yüzme havuzu geceleri süslü lâmbalarla aydınlatılır. Çeşitli renklerin berrak suya aksettiği bu havuzun etrafında dolaşmak ayrı bir zevktir.

Bronz renginde bir cilt

— Yüzünüzün ve vücudunuzun bronz renginde olmasını isterseniz
— Güneşte dolaşırken, plâjda yanarken
— Vücudunuza ve yüzünüze bir miktar D 1 vitaminli Blendax kremi sürünüz.

— D 1 vitaminli Blendax kremi sürerek yandığınız zaman vücudunuzun hakiki bronz rengini aldığını göreceksiniz.

— D 1 vitaminli Blendax kremi yalnız güneş için değil, aynı zamanda gece ve gündüz de kullanabileceğiniz tek kremdir.

TBB - 814 - 112

MORAN A.-353

D 1 vitaminli Blendax kremi ufak, orta ve büyük boylarda satılmaktadır.

SERİN EYLÜ

A

B

A TİKTİNER — Siyah ve kırmızı ekoseli kalın pamuk gabardinden eteği geniş plili ve ceketi düz, sade, gri, genç kız tayyörü.

B TİKTİNER — Mavi ve bej şine ketenden yapılmış bu çok sade tayyörün blûzu mavi, beyaz ve bej karolu ketendendir. Şapka da aynı karolu ketendendir.

C ALTİX — Bu mevsimin modası olan pastel rengi merserize pamuktan dantel tipi örülmüş öğleden sonra için şık bir döpiyes.

D PRİNGLE OF SCOTLAND — Pastel renkte ince yün jarseden zarif bir döpiyes.

E BASTA — Bej renkte yünle ipek karışık şantung tipi gri kumaştan yapılmış bu klâsik tayyörün düğmeleri okside maden ve kravatlı blûzu da kahverengi üzerine beyaz benekli ipek fulârdandır.

F SMART — Bu açık mavi renk jarse döpiyesin eteği tamamer. astarlanmıştır; yakanın ön tarafında düz bir fiyango takımın bütün süsünü teşkil etmektedir.

GÜNLERİNE HAZIRLIK

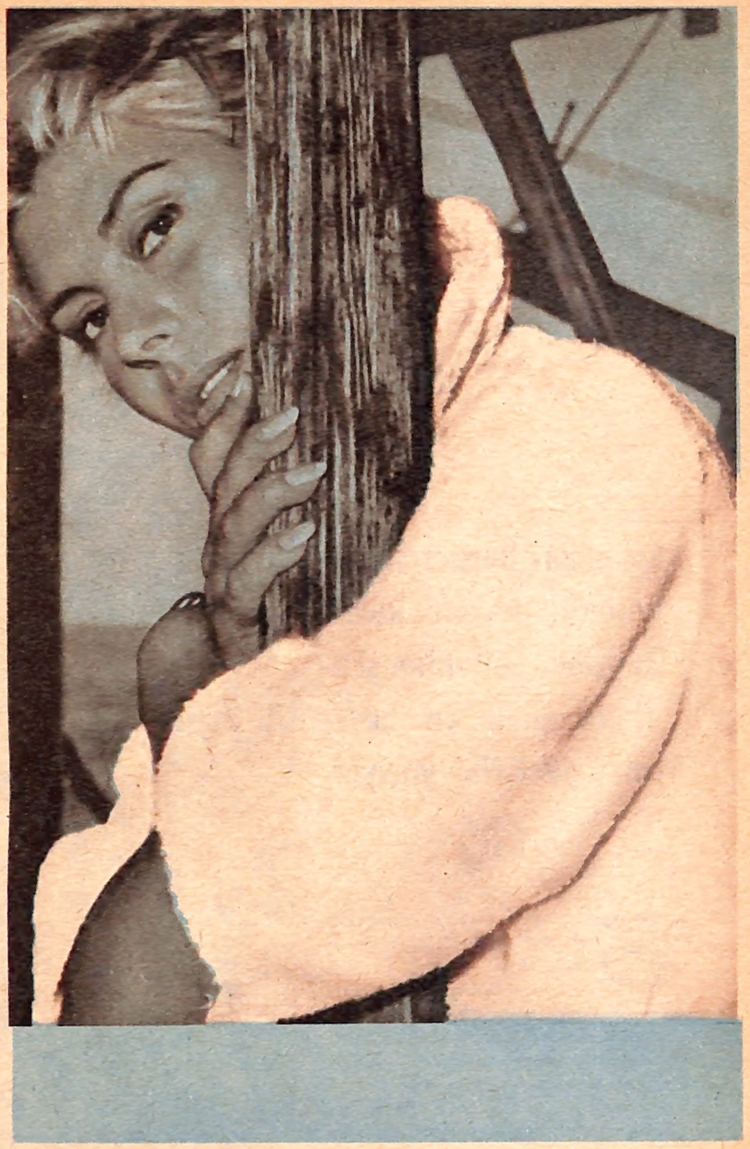

bu beyazlığı size ancak Tursil temin eder...

Evet! Tursil ile yıkayacağınız çamaşırlarınızın ne kadar beyaz, ne kadar temiz olduklarını derhal göreceksiniz. Çamaşırlarınızı ve ellerinizi hiç bozmadan ve yıpratmadan iş gören Tursil... sizi de muhakkak hayran bırakacak. Bugün bir kutu Tursil almayı ihmal etmeyin.

TURSİL beyazı daha BEYAZ yapar

TURSİL

Çamaşır Tozu Turyağ Fabrikaları Mamulüdür.

MORAN A - 380 TBB - 1039 - 113

Horozlu Şehir
ZENGİBAR

Yazan:
H. Feridun Es

Fotoğraflar:
Semiha Es

Sokakları buram buram karanfil kokan küçük Zanzibar Sultanlığı şimdi tarihinin en heyecanlı günlerini yaşıyor.

10

BİR mayıs sabahının erken saatlerinde zenciler, büyük seyyah Livingston'un çadırına girdikleri zaman dehşetle duraladılar. Beyaz adam sapsarı olmuş, hareketsiz yatıyordu!... Hep birden bağırmaya, döğünmeye başladılar. Havadis köyden köye, kabileden kabileye, ormandan ormana yayıldı. Her tarafta acı acı çalan tam-tamların sesi gece yarılarından, sabahlara kadar sürüyordu.

Beyaz adam ölmüştü, karalar da ağlıyorlardı.

Ondan sonra birçok kabileler bir kurultay aktettiler. Livingston'un cecedini bugün, medeni dünyanın bile esrarını çözemediği bir şekilde — katiyen bozulmıyacak bir tarzda — sarıp sarmaladılar. Büyük adamın, nesi var, nesi yoksa hepsini, kullandığı kürdana kadar, tesbit ettiler. Yazı bilmedikleri için kuru yapraklar üzerine çizdikleri resimlerle bir eşya listesi yapmışlardı. Nihayet gene ağlaya ağlaya, «İyi Beyaz Adam»ın ambalâjladıkları cesedini omuzlarına alarak yollara düzüldüler.

Tam sekiz ay yürüdüler. Sayısız ormanlar geçtiler. Ekseriya yolları düşman kabilelerin arasına düşüyordu. Fakat o kadar kederli görünüyorlardı ki çok defa düşman kabileleri onların bu matemine hürmet ederek kendileriyle savaşa kalkışmıyorlardı. Yol kenarlarına dizilip, çığlıklar atarak bir beyaz adamın ölüsünü sahile götüren bu kara adamlara bakıyorlardı. Vaktiyle beyaz adamı tanıyan kabileler de onlara katılıyor, kalabalık gittikçe büyüyordu. Bu suretle tam sekiz ay, dört gün yürüdüler. Kıyıya ulaştılar. Türlü tehlikelerden başka inanılmaz mahrumiyetler, açlıklardan sonra, sahilden kayıklara bindiler. Göz yaşları ve feryatlar arasında Zanzibar (Zengibar) Adasına geçtiler. Orada Livingston'un âkıbetinden hiç haberi olmıyan İngiliz Başkonsolosuna beyaz arkadaşlarını teslim ettiler. Sonra da eşyalarını! Resimli liste bir bir, kalem kalem tetkik edildi. Livingston'un bütün eşyası tamamdı. İç ormanlara 8 ayda yaya olarak getirilen büyük seyyahın cesedini, İngiliz donanması merasimle Zanzibar'dan İngiltereye götürdü. İngiliz harb gemileri Zanzibar'dan ayrılırken siyahlar yaşlı gözlerinin pırıltıları arasından onlar kaybolunçaya kadar arkalarından baktılar. Sonra gene sekiz ay yürüyerek ormanlarına döndüler. Livingston'un cesedi İngiltereye gittiği zaman yalnız Londrada değil, bütün Avrupa'da yer yerinden oynamıştı. Meşhur Westminster'e merasimle gömülecek olan seyyahın resimli liste ile getirilen eşyaları müzeye kaldırılmıştı. Her şeyi tamamdı. Fakat Livingston'un cesedinin kalb bölgesinde bir delik açılmıştı. İngilizler bunu muayene ettikleri zaman hayretle duraladılar. Livingston'un kalbi çıkarılmıştı. Siyah arkadaşları onu o kadar seviyorlardı ki, cesedi olduğu gibi muhafaza edemiyeceklerini, bunu nasıl olsa beyazlara teslim etmek mecburiyetinde olduklarını anlayınca Livingston'un yalnız kalbini, vücudundan çıkarıp almışlar, bu-

UHURU!... — Zanzibar kadınları hep birden bağırıyorlar: «Uhuru!... Uhuru!...» Yani: Hürriyet!... Hürriyet!...

SULTAN — Zanzibar ve Pemba Adalarının sultanı Seyyit Abdüllah Bilhalife Bin Halif, tahtında oturuyor. Zanzibar Sarayı Afrikanın en enteresan dekorudur.

nu büyük âyinler yaparak bir ağacın gövdesine gömmüşlerdi. Sevgili beyaz adamın kalbi ormanda kalsın istiyorlardı. Beyaz dünya seneler senesi Livingston'un kalbinin nereye gömülü olduğunu öğrenemedi. Fakat siyah dünya seneler senesi bir baobap ağacının etrafında yerlere kapanarak âyinler yaptı.

Bu vaka henüz 1873 senesinde geçiyordu. Yani daha seksen küsur sene önce Livingston arkasında böyle bir Afrika, böyle bir kara adam bırakmıştı. Eğer bugün Afrikalı çileden çıkmış ise bunun tek kabahatlisi muhakkak ki beyaz adamdır. Sekiz ay, dört gün bir beyazın kalbsiz cesedini feryatlar savurarak, ormanlardan geçiren kara dostları bu hale getirmek için kimbilir neler yaptık?... Bugünkü Afrikanın günahı beyazların boynundadır.

Şimdi biz işte bu Amerikan filimlerinin dekoru Zanzibar Adasına gidiyoruz.

Dorothy Lamour ile Bob Hope'un «Zanzibar Yolu» nereden geçiyor bilmem ama, bizimki oldukça heyecanlı bir rota takibetti. Avrupadaki «Demirperde» ye karşılık bugün Afrikada aşılması güç bazı perdeler var. Artık bunlara «Bambuperde» mi dersiniz, yoksa «Muzdanperde» mi?... Bunlardan biri, bilhassa gazeteciler için girilmesi son derecede güç olan bir perde Mozambik etrafındadır. Afrikanın pek yakında deşileceği sanılan en büyük çıban başlarından biri olduğu için Mozambik'ten gerek içeri ve gerek dışarı kuş uçurmuyorlar. Halbuki bizim Zanzibar'a gitmemiz için hem Tanganyika'nın merkezi Dar es Salaam'dan, hem de Mozambik'ten geçmemiz lâzımdı. Bütün işlerin yabancı basın tarafından karıştırıldığına kani olan Mozambik otoriteleri ise gazetecilere vize vermiyordu. Portekiz Başkonsolosluğunu ikna edip pasaportuma 48 saatlik bir vize damgasını attırıncıya kadar akla karayı seçtim.

Asıl Mozambik şehri sahilden beş, altı yüz metre uzakta minimini bir ada. Portekizliler bu adayı adamakıllı tahkim etmişler. Hava alanı Mozambik Adasının karşısındaki ana Afrika topraklarında. Her yarım saatte bir ana Afrika ile Mozambik arasında motorlar, feribotlar işlemekte. Adaya ayak bastığınız zaman şaşırıyorsunuz. Sanki 1498 yılında Vasco da Gama'nın burayı keşfinden beri takvimler hiç kopmamış!... Dapdaracık sokaklar aynen Vasco da Gama'nın zamanında olduğu gibi kalmış. Zaten burada sokaklarda en küçük bir tadil, evlerin, binaların dış manzaralarını On beşinci Yüzyıldaki şeklinden değiştirecek en küçük tamir yasak. Bir adam evinin içinde istediği modern değişikliği yapabilir. Fakat dış görünüşü değiştirmek?... Asla!... Motorlu vasıta, otomobil?... Asla!... Bunun yerine dapdaracık sokaklardan 1498'de olduğu gibi sadece insanların çektiği rikşav arabaları!... Halk, Portekizliler, zenciler, Araplar, Çinliler, Hintliler... ve her an beklenen bir karışıklık!... Mozambik'ten Tanganyika'nın merkezi «Barış şehri» mânasına gelen Dar es Salaam'a geçtik. Beyazlarla siyahların Afrikada en iyi geçindiği cennet olarak tanınan Dar es Salaam'da ilk gün korkunç bir kalabalık «Uhuru! Uhuru!...» sesleriyle etrafımızı sardı. Herkes suratımıza bakıp «Uhuru!» diye bağırıyordu. Milletin ağzındaki bu Uhuru'nun ne demek olduğunu öğrenmek istedik. Hürriyet, istiklâl mânasına geliyormuş. Şimdi bütün Afrika uhuru! diye bağırıyor. Dar es Salaam'da bazan «Uhuru!» lara «Zanzibar» adı da karışıyor. Tanganyika istiklâlden sonra Zanzibar Sultanlığını da ilhak etmek istiyor. Bu suretle Tanganyika, Zanzibar, hattâ Pemba Adaları ile birlikte büyük bir federasyon kurmak istiyorlar. Zanzibar'a gidince, Sultanlığı baş döndürücü bir heyecan içinde bulduk. Çarşaflı kadınlar kalabalığı büyük caddeleri, dapdaracık sokakları doldurmuşlar, avaz avaz «Uhuru!...» diye bağırıyorlar, ara sıra «Tanganyika» diye haykırıyorlardı. Bunlar da Tanganyika'yı istiyorlar. Bu coşkun gösteriler meşhur Çanga pazarından, Sultan Seyyit Abdullah Bilhalife Bin Halif'in Mizingari adındaki sahil caddesine kadar uzuyor. Buibui dedikleri çarşafı giymiyen daha modern kadınlar üzerlerinde horoz resimleri bulunan eşarplar takıyorlar. Zaten burada nereye baksanız hep horoz resimleri. Evlerin üzerinde horozlar, otomobillerin arkasında horozlar. Kadınların elbiselerinde horozlar... Singer makinelerini kapı önüne çıkarmış terzilier de mütemadiyen horoz işliyorlar, horozlu kumaşlar dikiyorlar. Hele ağzından «Uhuru!...» kelimesi çıkan horoz pek makbul!... Burada insanlardan başka horozlar da «kukuriku!...» diye değil de, uhuru diye ötüyorlar. Sarayın arka duvarlarına bile hürriyet alâmeti olan açık ağızlı horoz resmi yapmışlar, onun da ağzından uhuru'lar fışkırıyor. Horoz burada istiklâl ve hürriyet taraftarı olan Milliyetçi Zanzibar Partisinin sembolüdür. Herkes hürriyet taraftarı olduğundan Zanzibar bir horozlar şehri haline gelmiş. Kuvvetli partilerden ikincisi Afro Şirazi Partisi ki sembolü kuyu, üçüncüsü Umma, yani Halk Partisi, onun da sembolü kılıç balığı!... Horoz, kuyu ve kılıç balığı en büyük üç partiyi temsil etmekte. Bu suretle evlerin dış duvarlarındaki resimlerden içindekilerin hangi partiye mensup olduğunu anlıyorsunuz.

Zanzibar'ın değişmiyen şeyi, kokusudur. Gene rüzgâr estikçe her taraf mis gibi meşhur Zanzibar karanfili kokuyor! Akşam üzerleri çıkan bir meltem dapdaracık sokakları kışkırtıcı bir kokuyla dolduruyor. Zaten Zanzibar'da aşkların alabildiğine çılgın, ihtirasların alabildiğine coşkun olmasının sebebi de bu rüzgârların karanfil kokusudur derler. Buranın en büyük hediyesi hususi fincanların içinde Zanzibar karanfili!... Sultan hazretleri bile dışarıdan gelen misafirlerine ikişer fincan dolusu, kocaman başlı kuru Zanzibar karanfili hediye ediyor.

BEŞ HOROZLU EV — Zanzibarda sokaktan geçerken bir evde oy verecek yaşta kaç kişi bulunduğunu, bunların hangi partiye bağlı olduklarını duvarlardaki resimlerden öğrenmek mümkündür. İşte üzerinde beş tane kırmızı horoz resmi olan bir evin karşısındasınız. Bu evde Zanzibar Millyetçi Partiye mensup beş kişi oturuyor. Beşi de uhuru, yani hürriyet taraftarıdır.

HOROZ İŞLİYEN TERZİ — Yalnız bu zat değil, Zanzibardaki bütün terziler şimdi horozlu kumaşlar dikiyorlar, yahut düz kumaşların üzerine horoz resimleri işliyorlar. Kırmızı horoz bu minimini adaların bir hürriyet sembolü halindedir.

ile uçtuğunuz zaman, jet kullanmakta

nın en tecrübeli elleri sizi götürür!

Çıkan Kısımların Özeti:

Francis Macomber, karısı Margaret'le beraber, Afrika'da vahşi hayvan avına çıkmıştı. Yanlarında, kılavuz olarak tutulmuş Avrupalı avcılardan biri de vardı. Macomber, iyi avcı olduğu halde, hayatında ilk defa aslanla karşılaşınca, korkmuş, korktuğunu da açığa vurmuştu. Aslanı kılavuz avcı Wilson vurmuş, Francis'i zor durumdan kurtarmıştı. Fakat, Francis Macomber için en büyük felâket bu yüzden karısının sevgisini kaybetmiş olmasıydı. Çünkü onun Wilson'un cesaretine hayran olduğunu görüyordu. Aslan avı hakikaten çok heyecanlı olmuştu. Macomber uzaktan ateş etmişti ama, vurup vurmadığını bilmiyordu. Aslan kaçmış, çalıların arasına saklanmıştı. Francis Macomber onu orada bırakıp çekilmek istiyordu ama, Robert Wilson bunun avcılık şlarına uymıyacağını, çünkü yaralı aslanın başkasına saldırabileceğini söylüyor; «Yarası ağırlaşsın da yanına öyle gidip bakalım» diyordu.

4

Kısacık Bir Saadet

YAZAN : ERNEST HEMİNGWAY

ÇEVİREN : VAHDET GÜLTEKİN

MACOMBER:

— Ha... dedi.

Wilson pek keyifli bir halle:

— Müthiş güzel bir aslan! dedi. Kötü bir yere düştü yalnız.

— Niye kötü bir yer?

— Ta yanına gitmeyince görmek mümkün değil.

— Ha... dedi Macomber.

Wilson:

— Gelin gidelim, dedi. Hanım burda arabada kalsın. Biz gidelim, kan izlerine bir bakalım.

Macomber karısına:

— Sen burda kal, Margot... dedi.

Ağzı kurumuştu, zorlukla konuşuyordu. Margaret:

— Niye? diye sordu.

— Wilson öyle söylüyor.

Wilson:

— Biz gidip bir bakacağız... dedi. Siz burda durun. Burdan daha iyi görürsünüz.

— Peki.

Wilson şoföre yerli diliyle bir şey söyledi. Adam başını salladı.

— Olur, Efendi... dedi.

■

Sonra, o dik sırttan aşağı indiler, taşların üzerinden, etrafından dolanarak çayı geçtiler, dışarı doğru uzamış köklere tutunarak karşı kıyıya çıktılar. Kıyı boyu gittiler; en sonunda, Macomber ilk ateş ettiği sırada aslanın ne yana doğru kaçtığını buldular. Tüfek taşıyıcıların ot saplariyle gösterdikleri kısa otlar üzerinde koyu renk kan vardı, kıyının üzerindeki ağaçların ardına doğru gidiyordu. Macomber:

— Ne yapıyoruz? diye sordu.

Wilson:

— Ne yapabiliriz ki, dedi, otomobili buraya getiremeyiz. Sırt çok dik. Biraz bekliyelim katılsın, sonra sizinle bir gider, bakarız.

Macomber:

— Otları ateşe veremez miyiz? diye sordu.

— Otlar taze, yanmaz.

— Başkalarını gönderip öldürtemez miyiz?

Wilson onu şöyle bir süzdü:

— Gönderebiliriz elbette ama, biraz caniyane olur. Aslanın yaralı olduğunu biliyoruz çünkü. Yaralı olmıyan bir aslanı istediğiniz yana sürebilirsiniz... En ufak bir gürültüyle kaçar; ama yaralı aslan saldırır. Ta yanı başına gelinceye kadar göremezsiniz. Saklandığı yere öyle yamyassı olur yatar ki, orada tavşan bile saklanamaz sanırsınız. Böyle bir oyuna çocukları gönderemezsiniz. Birinden biri parçalanır.

— Tüfek taşıyıcılar?

— A, onlar bizimle gelirler. Şart öyle. Bu iş için tutulmuşlar onlar çünkü. Ama, pek de hallerinden memnuna benzemiyorlar, değil mi?

Macomber:

— Oraya gitmek niyetinde değilim ben! dedi.

Ağzından kaçıvermişti. Wilson pek keyifli bir halle:

— Ben de değilim ama, dedi, başka çaremiz yok.

Sonra, aklına bir şey gelmiş gibi, Macomber'e baktı, onun nasıl titrediğini, yüzünde ne acınacak bir hal olduğunu birdenbire farketti:

— Gitmezsiniz, gitmezsiniz elbette, dedi, zorla değil. Beni bu iş için tuttunuz, değil mi ya. Onun için bu kadar para verdiniz.

— Yani, tek başınıza mı gideceksiniz? Niye bırakmıyorsunuz hayvanın peşini?

Robert Wilson'un aklı fikri aslandaydı, aslanın doğurduğu durumdaydı; Macomber'i de ancak: «Biraz delişmen bir adam» diye düşündüğü vakitler aklına getiriyordu; onun için, birdenbire, otelde yanlış kapı açmış da utanmış gibi oldu.

— O da ne demek?

— Niye bırakmıyoruz aslanın peşini?

— Yani, vurulmadı diye mi aldatacağız kendimizi?

— Yo. Yalnız, bırakalım gidelim.

— Olmaz.

— Niye?

— Birincisi, acı çekiyordur sağlam. İkincisi, karşısına başkası çıkabilir.

— Anladım.

— Ama, isterseniz siz bırakırsınız.

Macomber:

— İyi olur... dedi. Biraz korkuyorum da.

Wilson:

— Yaklaşınca ben önden giderim.. dedi. Kongoni de daha önden gidip izleri kollar. Siz benim arkamdan gelirsiniz, şöyle biraz da yandan. Belki inildisini işitiriz. Görürsek ikimiz birden ateş ederiz. Siz hiç merak etmeyin. Ben sizi desteklerim. Bir de var ki, siz hiç gelmezsiniz. Bence bu daha iyi olur. Siz gitsenize hanımın yanına, ben de gideyim haklayım şunu?

— Yo, ben de geleceğim.

Wilson:

— Peki, dedi, ama isterseniz yaklaşmazsınız. Şimdi iş bana düşüyor, çünkü.

— Geleceğim! dedi Macomber.

Bir ağacın altına oturdular, sigara içtiler. Wilson:

— Nasıl olsa bekliyeceğiz, bu arada gidip hanımla konuşmak ister misiniz? diye sordu.

— Hayır.

— Ben bir atlıyayım gideyim, söyliyeyim merak etmesinler.

Macomber:

— Olur... dedi.

Sonra oturdu bekledi. Koltuklarının altı terliyor, ağzı kuruyor, içi eziliyordu. Cesaretini toplayıp Wilson'a: «Sen bensiz git, şu aslanın işini bitir» demek istiyordu. Bilmiyordu ki Wilson kızmıştı. «Biraz önceki halimi farketmedi de beni gene karısının yanına yolladı» diye kızmıştı.

Macomber orada öyle otururken, Wilson çıka geldi:

— Sizin büyük tüfeği getirdim... dedi. Buyrun. Aslana bol bol vakit bıraktık. Gelin.

Macomber büyük tüfeği aldı. Wilson:

— Arkamdan gelin, şöyle beş yarda kadar da yandan, sağımdan... dedi. Ben ne söylersem öyle yapacaksınız.

Sonra, asık suratlılığın tasviri gibi duran o iki tüfek taşıyıcıya yerli diliyle bir şeyler söyledi.

— Gidelim... dedi.

Macomber:

— Biraz su içebilir miyiz? diye sordu.

Wilson tüfek taşıyıcıların yaşlısına bir şey söyledi, bunun belinde matara vardı. Adam mataranın kulağını açtı, tıpasını çıkardı, Macomber'e uzattı. Macomber matarayı aldı, pek ağır buldu, üzerindeki çuha kılıf eline kıllı kıllı, tüylü tüylü geldi. Kaldırıp dikti, karşıdaki yüksek otlara, onların arkasındaki basık tepeli ağaçlara baktı. Bir esinti geliyor, otlar hafif hafif kırışıyordu. Tüfek taşıyıcıya baktı, onun da korkuya kapılmış olduğunu anladı.

Otuz beş yarda ötede, otların arasında, o koca aslan, yamyassı olmuş, yerde yatıyordu. Kulakları arkadaydı, tek kımıldayışı da siyah püsküllü uzun kuyruğunun hafifçe yukarı, aşağı oynayışıydı. Bu saklanacak yere gelir gelmez gene tetikte durmaya başlamıştı. Karnındaki yaradan baygınlıklar geçiriyor, ciğerlerindeki yaradan da gittikçe dermanı kesiliyordu; her soluyuşunda bu yaradan ağzına incecik köpüklü kırmızılık geliyordu. Böğürleri sırsıklam olmuştu, ateş gibi de yanıyordu; yağız sağrısında kurşunların açtığı ufak yarıklara sinekler konmuştu. O iri iri sarı gözleri, hınçtan kısılmış, dosdoğru karşıya bakıyor, pençeleri de o yumuşacık fırınlanmış toprağı eşeleyip duruyordu. Nesi varsa — acı, baygınlık, hınç — hepsi, ayrıca geri kalan gücünün hepsi son bir saldırma için sıkı sıkıya toplanıyordu. Adamların konuşmalarını işitiyor, bütün varlığını bir araya toplıyarak, bekliyordu: Adamlar otların arasına gelir gelmez saldıracaktı.

(Devamı gelecek sayıda)

HARRIET HUBBARD
Ayer

CLEANSING kremi cildinizi derinliğine temizler ve yumuşatır.

FORMULAYER gece kremi kurumuş cildler için bilhassa tavsiye edilir.

FORMULINE gündüz kremi makiyajınız için mükemmel bir fon de tendir.

İLANCILIK

İL - 7292 - 115

SİNEMA

Jane Fonda 2. Filmini Çeviriyor!...

HENRY Fonda'nın 19 yaşındaki kızı Jane, mesleğinin en önemli imtihanını vermek için, nihayet New York'tan Hollywood'a gitti. Burada, Lawrence Harvey'le beraber «Walk On the Wild Side» filminin başrolünü oynıyacak. Bu, Jane Fonda'nın çevirdiği ikinci filim. «Tall Story» adlı ilk filminde genç ve mâsum bir kolejli kız rolünde olduğunu söylüyor. Halbuki bu sefer New Orleans'lı hafifmeşrep bir kadını canlandırması lâzım. Bu kadar değişik bir rolü başarıp başaramıyacağını soranlara, «Ben de o zamandan beri çok değiştim» diye cevap veriyor. Columbia Stüdyosu'nun ileri gelenlerinin de söylediğine göre, Jane hakikaten hem seksapeli olan, hem de çok olgun ve kabiliyetli bir artist. Jane Fonda, yüz hatları bakımından babası Henry Fonda'ya çok benzemekle beraber sahne tekniği konusunda hiç anlaşamadıklarını söylüyor. Bu da nesil farkından olsa gerek.

Jane Fonda boş zamanlarını ciddî eserler okumakla değerlendiren kültürlü bir kız. Hollywood'da filim çevirmesini, ileride seçeceği tiyatro artistliği için faydalı olacak diye açıklıyor. Zaten en büyük amacı bir gün New York sahnelerinde oynamakmış.

«Walk On the Wild Side» filmi Jane için hakikaten çetin bir imtihan olacak, çünkü diğer rol arkadaşlarının arasında Barbara Stanwyck ve Ann Baxter gibi değerli artistler de var. Hollywood'da geceleri yalnız başına yürüyüşe çıkmasına, üstüne başına pek aldırmamasına bakılırsa Jane bu filim için epey heyecanlanıyor galiba.

Genç kız, Hollywood'da, çalıştığı stüdyoya yakın bir odalı bir apartman dairesi tutmuş; bütün vaktini burada yalnız geçiriyor, çevireceği filimden başka düşündüğü yok.

SON FİLMİNDE — Jane Fonda «Walk On the Wild Side» filminde serbes bir kadını canlandırıyor. Onun yanında Laurence Harvey oynuyor.

BİR SAHNE — Genç kız Laurence Harvey'le birlikte filmin bir sahnesinde. Jane yukarıdaki resimde görüldüğü gibi hafifmeşrep bir karakterde.

BABASI GİBİ — Bu resmi babasının yüz hatlarının bir ifadesidir.

YOLDA — Filim New Orleans'da geçmektedir. Jane ve Laurence Harvey muvaffak olabilmek için canla başla çalışıyorlar. Filimde ayrıca Barbara Stanwyck ve Ann Baxter oynuyor.

Çıkan Kısımların Özeti:

Francis Macomber, karısı Margaret'le beraber, Afrika'da vahşi hayvan avına çıkmıştı. Yanlarında, kılavuz olarak tutulmuş Avrupalı avcılardan biri de vardı. Macomber, iyi avcı olduğu halde, hayatında ilk defa aslanla karşılaşınca, korkmuş, korktuğunu da açığa vurmuştu. Aslanı kılavuz avcı Wilson vurmuş, Francis'i zor durumdan kurtarmıştı. Fakat, Francis Macomber için en büyük felâket bu yüzden karısının sevgisini kaybetmiş olmasıydı. Çünkü onun Wilson'un cesaretine hayran olduğunu görüyordu. Aslan avı hakikaten çok heyecanlı olmuştu. Macomber uzaktan ateş etmişti ama, vurup vurmadığını bilmiyordu. Aslan kaçmış, çalıların arasına saklanmıştı. Francis Macomber onu orada bırakıp çekilmek istiyordu ama, Robert Wilson bunun avcılık şiarına uymıyacağını, çünkü yaralı aslanın başkasına saldırabileceğini söylüyor; «Yarası ağırlaşsın da yanına öyle gidip bakalım» diyordu.

4

Kısacık Bir Saadet

YAZAN : ERNEST HEMİNGWAY

ÇEVİREN : VAHDET GÜLTEKİN

MACOMBER :

— Ha... dedi.

Wilson pek keyifli bir halle :

— Müthiş güzel bir aslan! dedi. Kötü bir yere düştü yalnız.

— Niye kötü bir yer?

— Ta yanına gitmeyince görmek mümkün değil.

— Ha... dedi Macomber.

Wilson :

— Gelin gidelim, dedi. Hanım burda arabada kalsın. Biz gidelim, kan izlerine bir bakalım.

Macomber karısına :

— Sen burda kal, Margot... dedi.

Ağzı kurumuştu, zorlukla konuşuyordu. Margaret :

— Niye? diye sordu.

— Wilson öyle söylüyor.

Wilson :

— Biz gidip bir bakacağız... dedi. Siz burda durun. Burdan daha iyi görürsünüz.

— Peki.

Wilson şoföre yerli diliyle bir şey söyledi. Adam başını salladı.

— Olur, Efendi... dedi.

■

Sonra, o dik sırttan aşağı indiler, taşların üzerinden, etrafından dolanarak çayı geçtiler, dışarı doğru uzamış köklere tutunarak karşı kıyıya çıktılar. Kıyı boyu gittiler; en sonunda, Macomber ilk ateş ettiği sırada aslanın ne yana doğru kaçtığını buldular. Tüfek taşıyıcıların ot saplariyle gösterdikleri kısa otlar üzerinde koyu renk kan vardı, kıyının üzerindeki ağaçların ardına doğru gidiyordu. Macomber :

— Ne yapıyoruz? diye sordu.

Wilson :

— Ne yapabiliriz ki, dedi, otomobili buraya getiremeyiz. Sırt çok dik. Biraz bekliyelim katılsın, sonra sizinle bir gider, bakarız.

Macomber :

— Otları ateşe veremez miyiz? diye sordu.

— Otlar taze, yanmaz.

— Başkalarını gönderip öldürtemez miyiz?

Wilson onu şöyle bir süzdü :

— Gönderebiliriz elbette ama, biraz caniyane olur. Aslanın yaralı olduğunu biliyoruz çünkü. Yaralı olmıyan bir aslanı istediğiniz yana sürebilirsiniz... En ufak bir gürültüyle kaçar; ama yaralı aslan saldırır. Ta yanı başına gelinceye kadar göremezsiniz. Saklandığı yere öyle yamyassı olur yatar ki, orada tavşan bile saklanamaz sanırsınız. Böyle bir oyuna çocukları gönderemezsiniz. Birinden biri parçalanır.

— Tüfek taşıyıcılar?

— A, onlar bizimle gelirler. Şart öyle. Bu iş için tutulmuşlar onlar çünkü. Ama, pek de hallerinden memnuna benzemiyorlar, değil mi?

Macomber :

— Oraya gitmek niyetinde değilim ben! dedi.

Ağzından kaçıvermişti. Wilson pek keyifli bir halle :

— Ben de değilim ama, dedi, başka çaremiz yok.

Sonra, aklına bir şey gelmiş gibi, Macomber'e baktı, onun nasıl titrediğini, yüzünde ne acınacak bir hal olduğunu birdenbire farketti :

— Gitmezsiniz, gitmezsiniz elbette, dedi, zorla değil. Beni bu iş için tuttunuz, değil mi ya. Onun için bu kadar para verdiniz.

— Yani, tek başınıza mı gideceksiniz? Niye bırakmıyorsunuz hayvanın peşini?

Robert Wilson'un aklı fikri aslandaydı, aslanın doğurduğu durumdaydı; Macomber'i de ancak : «Biraz delişmen bir adam» diye düşündüğü vakitler aklına getiriyordu; onun için, birdenbire, otelde yanlış kapı açmış da utanmış gibi oldu.

— O da ne demek?

— Niye bırakmıyoruz aslanın peşini?

— Yani, vurulmadı diye mi aldatacağız kendimizi?

— Yo. Yalnız, bırakalım gidelim.

— Olmaz.

— Niye?

— Birincisi, acı çekiyordur sağlam. İkincisi, karşısına başkası çıkabilir.

— Anladım.

— Ama, isterseniz siz bırakırsınız.

Macomber :

— İyi olur... dedi. Biraz korkuyorum da.

Wilson :

— Yaklaşınca ben önden giderim.. dedi. Kongoni de daha önden gidip izleri kollar. Siz benim arkamdan gelirsiniz, şöyle biraz da yandan. Belki inildisini işitiriz. Görürsek ikimiz birden ateş ederiz. Siz hiç merak etmeyin. Ben sizi desteklerim. Bir de var ki, siz hiç gelmezsiniz. Bence bu daha iyi olur. Siz gitsenize hanımın yanına, ben de gideyim haklayım şunu?

— Yo, ben de geleceğim.

Wilson :

— Peki, dedi, ama isterseniz yaklaşmazsınız. Şimdi iş bana düşüyor, çünkü.

— Geleceğim! dedi Macomber.

Bir ağacın altına oturdular, sigara içtiler. Wilson :

— Nasıl olsa bekliyeceğiz, bu arada gidip hanımla konuşmak ister misiniz? diye sordu.

— Hayır.

— Ben bir atlıyayım gideyim, söyliyeyim merak etmesinler.

Macomber :

— Olur... dedi.

Sonra oturdu bekledi. Koltuklarının altı terliyor, ağzı kuruyor, içi eziliyordu. Cesaretini toplayıp Wilson'a : «Sen bensiz git, şu aslanın işini bitir» demek istiyordu. Bilmiyordu ki Wilson kızmıştı. «Biraz önceki halimi farketmedi de beni gene karısının yanına yolladı» diye kızmıştı.

Macomber orada öyle otururken, Wilson çıka geldi :

— Sizin büyük tüfeği getirdim... dedi. Buyrun. Aslana bol bol vakit bıraktık. Gelin.

Macomber büyük tüfeği aldı. Wilson :

— Arkamdan gelin, şöyle beş yarda kadar da yandan, sağımdan... dedi. Ben ne söylersem öyle yapacaksınız.

Sonra, asık suratlılığın tasviri gibi duran o iki tüfek taşıyıcıya yerli diliyle bir şeyler söyledi.

— Gidelim... dedi.

Macomber :

— Biraz su içebilir miyiz? diye sordu.

Wilson tüfek taşıyıcıların yaşlısına bir şey söyledi, bunun belinde matara vardı. Adam mataranın kulağını açtı, tıpasını çıkardı, Macomber'e uzattı. Macomber matarayı aldı, pek ağır buldu, üzerindeki çuha kılıf eline kıllı kıllı, tüylü tüylü geldi. Kaldırıp dikti, karşıdaki yüksek otlara, onların arkasındaki basık tepeli ağaçlara baktı. Bir esinti geliyor, otlar hafif hafif kırışıyordu. Tüfek taşıyıcıya baktı, onun da korkuya kapılmış olduğunu anladı.

Otuz beş yarda ötede, otların arasında, o koca aslan, yamyassı olmuş, yerde yatıyordu. Kulakları arkadaydı, tek kımıldayışı da siyah püsküllü uzun kuyruğunun hafifçe yukarı, aşağı oynayışıydı. Bu saklanacak yere gelir gelmez gene tetikte durmaya başlamıştı. Karnındaki yaradan baygınlıklar geçiriyor, ciğerlerindeki yaradan da gittikçe dermanı kesiliyordu; her soluyuşunda bu yaradan ağzına incecik köpüklü kırmızılık geliyordu. Böğürleri sırsıklam olmuştu, ateş gibi de yanıyordu; yağız sağrısında kurşunların açtığı ufak yarıklara sinekler konmuştu. O iri iri sarı gözleri, hınçtan kısılmış, dosdoğru karşıya bakıyor, pençeleri de o yumuşacık fırınlanmış toprağı eşeleyip duruyordu. Nesi varsa — acı, baygınlık, hınç — hepsi, ayrıca geri kalan gücünün hepsi son bir saldırma için sıkı sıkıya toplanıyordu. Adamların konuşmalarını işitiyor, bütün varlığını bir araya toplıyarak, bekliyordu : Adamlar otların arasına gelir gelmez saldıracaktı.

(Devamı gelecek sayıda)

ELKE SOMMER "TATLI ŞİDDET,, FİLMİNİ ÇEVİRİYOR

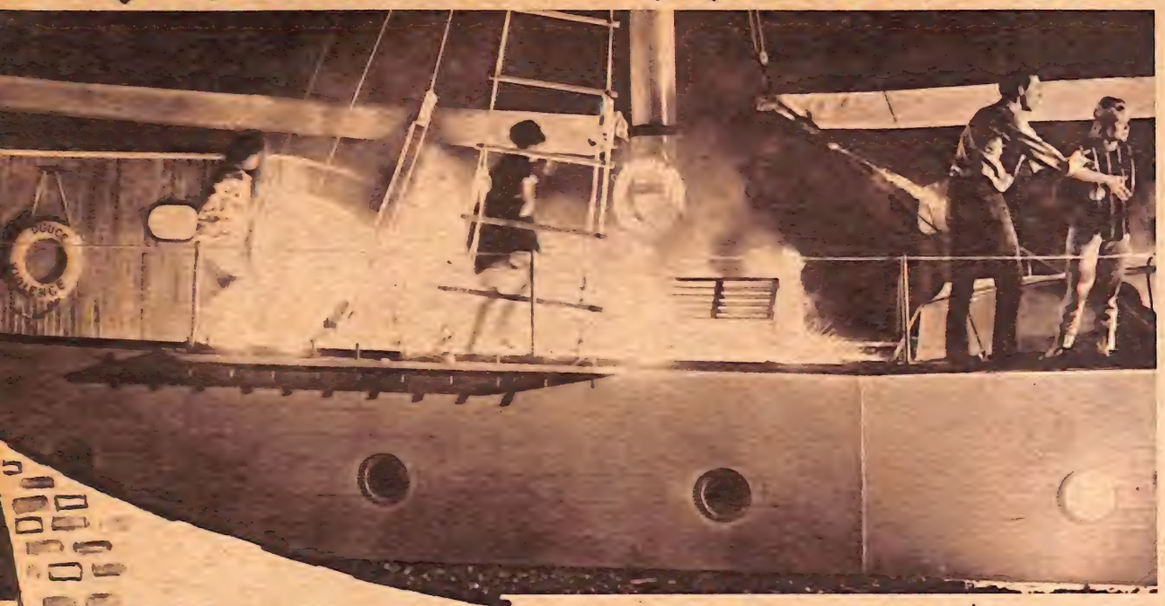

Gecenin karanlığında alev alev yanan lüks bir yat. İçinde biribirinden güzel pek çok kız var. Herkes heyecan içinde. Tabii hakiki bir gemi yangını değil bu. Rejisör Max Pecas'nın «Tatlı Şiddet» adlı filminin büyük bir kısmı sıkıştırılmış kartondan kumsal üzerinde inşa edilen bu dekor yatta geçiyor. Filmin başrolünde de Elke Sommer oynuyor (Sağ başta görülen). Genç yıldızın bu seneki programı haddinden çok fazla yüklü bulunuyor.

HABERLER

● Alan Ladd'in oğlu David «Off the City Streets» filminde küçük bir rol aldı...

● Rory Calhoun ve Vic Orsatti film çevirmek üzere Kapri Adasına gittiler...

● İtalyanın meşhur prodüktörü Antonini, «Michelangelo» filmi için Alain Delon'u seçti. Onunla birlikte Monica Vitti isimli yıldız namzedi de bu filimde rol alacak. Bilindiği üzere Antonini'nin hazırladığı «La Notte» (Gece) isimli filim Berlin Filim Festivalinde senenin en güzel kurdelâsı unvanını kazanmıştı.

● «Boccacio 70» isimli filmin çevrilmesine devam edilmektedir. Geçenlerde Roma'da bu kurdelânın bir sahnesi filme alınırken civardaki evlerin pencereleri karaborsa fiyatına kiralandı. Zira o günkü rol Anita Ekberg'e aitti.

● Esther Williams «Sihirli Çeşme» filmini çevirmek üzere Madrid'e gitti. Söylendiğine göre orada Fernando Lamas ile buluşacakmış.

● Dany Robin, Londra'da 11 hafta kalmak zorunda. Orada «Toreadorların Valsi» isimli filimde oynıyacak. Yalnız genç yıldız «Fransa'dan bu kadar uzun zaman ayrı kalamam. Hafta sonlarını mutlaka Fransada geçirmeliyim» diyor.

● Maria Scholl önümüzdeki on aylık müddetle kontratlarını feshetti. Zira sevimli yıldız bir bebek bekliyor.

● Gina Lollobrigida çoktandır ayrı bulunduğu küçük oğlu Milko ile geçenlerde Kaliforniа'da buluştu.

● Önümüzdeki günlerde bir bebek bekliyan Jean Simmons «Night Cry» isimli yeni bir kurdelâya başlıyor.

● «Adventures of A Young Man» adlı filmin başrolünde Gary Cooper'i seyredecektik. Fakat o ölünce bu rolü şimdi Henry Fonda oynıyacak.

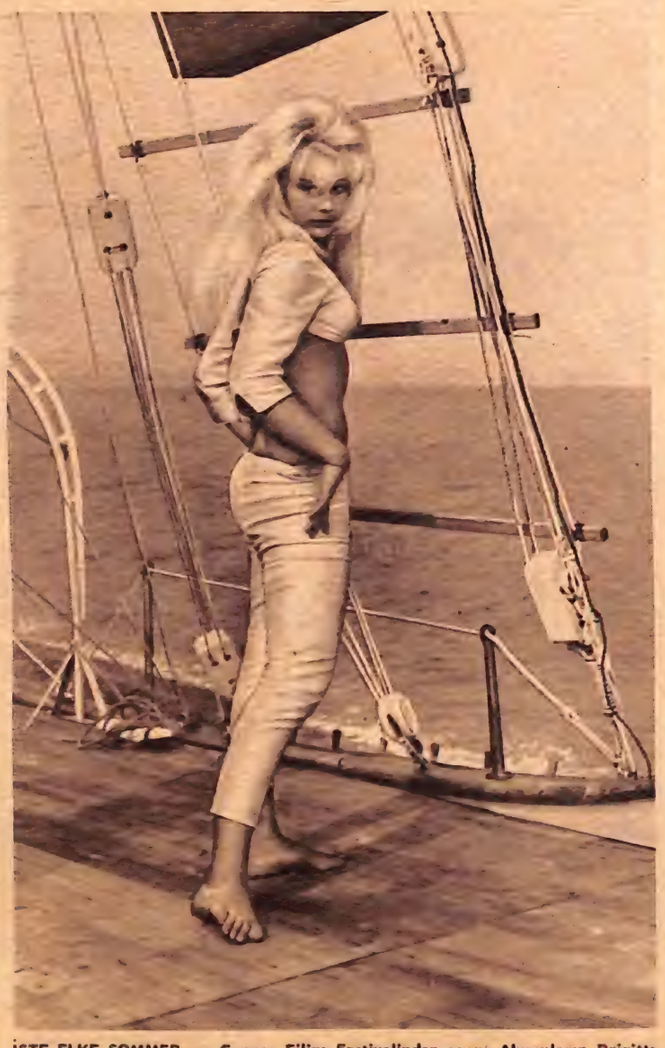

İŞTE ELKE SOMMER — Cannes Filim Festivalinden sonra Almanların Brigitte Bardot'su Elke Sommer, Fransız basın fotoğrafçılarının büyük alâkasiyle karşı karşıya kaldı. Elke halen Fransada «Tatlı Şiddet» adlı filmi çevirmektedir. Altın saçlı yıldız bu filminden sonra İtalya'ya giderek orada çalışacak. Yukarıdaki fotoğrafta sarışın Elke Sommer son filminde görülmektedir.

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

YÜZ MÜ, SURAT MI?

Soru — İnsan yüzü için kullanılan birçok kelimeler var. Bunları yerinde kullanamıyoruz galiba... Nazarı dikkatimi çeken bir şey daha var: Kadınlarımızın, kızlarımızın, sokaktaki yüzleri çok asık. Bu hal, Türk kadınlarına yakışmıyor. Onların bu asık suratlarına (yüz) denebilir mi?

Cevap — Eski dilimizde, yani Osmanlıcada, insan yüzünün, dış görünüşüne, ruh hallerine ve mânevi tecellilere göre aldığı birkaç isim vardır: Yüz, çehre, surat, rûy, vech, tal'at, likaa, cemâl, dîdâr bunlardandır.

(Surat) ve (çehre), herhangi bir kimseyi ve herhangi bir fikri ret veya istiskal edişimizin sessiz protestosudur. Fakat bu maske, bir insan kalbinin ifadesi olamaz.

(Rûy) ile (vech), Divan Edebiyatımızın suni diline ait lûgatlerdir. Lûgatler, damarlarına konuşma dilinin samimiyeti ve hararetі üflenmezse, fonetik bakımdan da, semantik bakımdan da birer ölüden başka bir şey değildir. Kelimelerin hayatı, halkın dilindedir. Halk, bu iki kelimeyi kabul etmediği için, (rûy) ile (vech), dilin hayat cennetine, ancak Divan Edebiyatının gazel ve kaside pencerelerinden hasretle bakabildiler.

(Tal'at) da aynı âkıbete uğramıştır. (Dîdâr), ancak eski şairlerin dilinde yaşamıştır. Bu kelime, Nizamoğlu Seyfullahın, tasavvufi bir gerçeği ifade eden şu mısraında geçer:

(Âyîne-i İlâhî, dîdâr-ı evliyâdır.)

(Likaa) ile (Cemâl)e gelince: Bu iki kelime, bilhassa (Cemâl), Allahın tecellîsini ifade etmek için, meselâ (Cemâlullah) terkibinde kullanılır.

(Yüz), ancak insan yüzüdür; hayvanlar için kullanılmaz.

Yüzümüz, içimizin, ahlâkımızın aynası olduğu kadar, münasebette bulunduğumuz insanların da aynasıdır. Şu köşe başından, karşımıza birdenbire çıkan bir dostumuzun yüzünde beliriveren tebessüm, bizim resmimizdir. Onu görür görmez bizim yüzümüze çizilen hüsnükabul de onun resmidir. Tabiî, bu dâvanın aksi de sahihtir: Yani kendimizi sevdiremediğimiz bir tanıdığın yüzündeki menfi, hattâ ters mâna, bizim alâminütümüzün «arab» ıdır.

Türk kadını aslında zeki olduğu kadar neşeli, akıllı olduğu kadar da tatlı dillidir. Fakat bazı sosyal zaruretler onları asık suratlı görünmeğe mecbur etmektedir.

■

ÇORAP

Arapçası (cevreb) dir. Farsçası (gôrâb) ve (gôreb)dir. (Kaamûs)da, (cevreb) in, Farsça (gôreb) den alındığı yazılıdır. Araplar mı İranlılardan almış, yoksa ikisi de bizden mi almış, orası meçhul. Çünkü rahmetli Hocam Naim Hâzım Onat, Türkçeden Arapçaya geçmiş, yahut hiç olmazsa aralarında benzerlik bulunan 14.000 kelime tesbit etmişti. Biz henüz, dilimizi gereği gibi anlamaktan çok uzağız. Bütün lehçelerimizi tetkik edip, mukayeseli bir lûgat yapamadık; dilimizin zenginliğini, güzelliğini maalesef idrak edemedik; onun için de kıymetini bilmiyoruz.

Hayat

DENİZİN

ÜKSELİŞİ

EDOUARD MANET

Bac-Stick sayesinde...

ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ **Kersten, SS lideri Himmler'in mide sancılarını tedavi eden bir doktordu. Himmler'i hiç sevmediği halde, bu tedavi işini, Gestapoların yaptıkları zulümlere mâni olmak için kabul etmişti. Tedavi sırasında Himmler'e tesir ediyor, sonra da haksızlığa uğramış Holândalıların kurtarılmasını istiyordu. Doktora karşı minnet duyguları ile dolu olan Himmler, bu istekleri yerine getiriyordu. Yalnız Himmler'den sonra gelen Gestapo şefi Heydrich, Kersten'den şüpheleniyordu. Heydrich, bir gün Doktorun ağzını aradı. Ondan, Holânda ve Finlândiya'daki ajanların adresini öğrenmek istedi. Kersten, artık hareketlerine dikkat etmek zorundaydı. Birkaç gün sonra, işgale mukavemet ettikleri için, Holândalıların Polonya'ya sürüleceklerini öğrendi. Tertibedilen plâna göre, 3 milyon erkek yaya olarak Polonya'nın Lublin şehrine sürülecek, aileleri de gemi veya trenle gönderilecekti.**

Kersten, Himmler'in Fi

YAZAN: JOSEPH KESSEL
ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

Himmler, birdenbire divanda doğrularak, yüzünü Kersten'in yüzüne yaklaştırıp sordu: "Bu malûmatı siz nereden öğrendiniz ?„

VESİKAYI okuyup bitirdiği zaman elleri titriyen Kersten bu sürgün manzarasını hayalinde bütün fecaatiyle canlandırabiliyordu:

Kırbaç ve dipçiklerle dövülmüş, yüzleri kan içinde, kunduraları parçalanarak yalın ayak kalmış, elbiseleri lime lime olmuş, sonu gelmiyen kafileler halinde erkekler... Bu zavallılar bu halde bütün Avrupayı baştan başa geçecekler!

Yük vagonlarına ve vapur ambarlarına tıkılmış, susuzluktan, havasızlıktan ve kendi pisliklerinden boğulmak derecelerine gelmiş kadınlarla çocuklar!...

Bu, bir cehennem manzarasını canlandırıyordu.

Pencereden dönüp gelen Rudolf Brandt:

— Hakikaten çok korkunç bir manzara, dedi, bütün bir milletin esarete mahkûm edilişidir bu!

«DÂHİYANE BİR PLÂN!»

Ertesi gün öğle üstü Kersten gene Himmler'in karargâhında idi. Uykusuz ve rahatsız bir gece geçirmiş, sadece plânı öğrenmiş olmanın bile ölümle neticeleneceğini bilmesine rağmen, nihayet sürgünden bahsetmeğe karar vermişti. Himmler gene divanda uzanmış, dinlenme vaziyetinde gözlerini kapamıştı. Kersten, en çok sızı yaptığını bildiği sinir merkezini sıkarak, gayet sakin ve normal bir sesle:

— Holândalıların sürülmesine hangi tarihte başlıyacaksınız? diye sordu.

Himmler, hipnotizma olmuş gibi cevap verdi:

— Hitler'in doğum yıl dönümü olan 20 nisanda. Onun için bir doğum hediyesi olacak bu!

Bundan sonra odaya derin bir sessizlik çöktü. Derken Himmler birdenbire divanda doğrularak yüzünü Kersten'in yüzüne yaklaştırıp:

— Bu malûmatı siz nereden öğrendiniz? diye sordu.

Kersten, büfede Rauter ile Heydrich bunu münakaşa ederlerken öğrendiğini söyledi.

Bunun üzerine son derece hiddetlenen Himmler:

— Alçak herifler! diye bağırdı.

Fakat bir taraftan da doktorunun kabahatsiz olduğunu anladığından memnun olmuştu:

— Bu heriflerin ne geveze insanlar olduğunu öğrenmiş bulunmam çok mühimdir, dedi. Bunu bana haber verdiğiniz için size teşekkür ederim.

Tekrar divanda uzandı. Kersten, ölüm tehlikesini atlatmıştı.

Himmler artık onun bu sürgün kararından haberli olduğunu kabul etmiş bulunuyordu.

Doktor masajına tekrar başlamıştı. Biraz sonra da ciddî bir tavır takınarak:

— Bu sürgün işi, hayatınızın en büyük hatası olacaktır... dedi.

Doktorun bu sözlerinden Himmler pek alınmışa benzemiyordu. Ona şu izahatı verdi:

— Führer'in plânı, çok dâhiyane bir plândır. Size anlatayım da bunun ne kadar parlak bir şey olduğunu görü-

Himmler, Nazi hâkimiyeti devrinde, SS üniformasının bütün gösterişi ile...

ten onlar üzerinde nüfuzunu kullanamıyacaktı! Bu mülâhazalarla Himmler'e şunu sordu:

— Sürgünü idare edecek yalnız siz mi varsınız? Bu vazife başka birine verilemez mi?

Himmler, yumruğunu masaya vurarak şöyle bağırdı:

— Bunun kadar mühim bir işi Führer yalnız bana emniyet edebilir! Bunu başka hiç kimse yapamaz. Başka hiç kimsenin bu işi yapmasına müsaade olunamaz!

BİR MİLLETİ KURTARMA MÜCADELESİ

Bu konuşamadan sonraki haftalarda Himmler kararından bir karış bile dönmüş değildi. Kersten'in pohpohlamaları, âlicenap hislerine müracaati, sıhhatinin bozulacağı tehditleri, hep boşa gitmişti. Hiçbiri netice vermedi. Bu sefer Himmler'i Kersten'in nüfuzundan koruyan, başka bir otorite, Hitler'in, onun efendisi, onun Tanrısı olan Hitler'in otoritesi idi. Himmler:

— Sürgün, kararlaştırılan tarihte başlıyacaktır!... diye ısrar ediyordu.

Zaman da gittikçe yaklaşıyordu.

Derken martın sonlarına doğru garip bir şey oldu. Iki yıldır ilk defa, Himmler'in tedavisi bir netice vermiyor, salâh eseri göstermiyordu. Bunu ya Kersten kasten yapıyar, yahut, sonradan kendisinin söylediği gibi, duyduğu teessürden ellerindeki iyileştirici hassa kaybolmuş bulunuyordu. Sebep ne olursa olsun, hakikat şu idi ki, Himmler sancılar içinde kıvranmakta ve ağrıları durdurmak için de hiçbir çare bulunmamakta idi. Kersten ona dedi ki:

— Ben size evvelce iki yükü birden kaldıramıyacağınızı söylemiştim. Sinir sisteminiz artık bana itaat etmiyor. Üstünüze aldığınız taahhütlerden birini iptal ederseniz sancılarınızı durduracağıma emin olabilirsiniz .

Himmler âdeta hıçkırırcasına:

— Bunun imkânı yak, dedi, bir daha tecrübe ediniz.

Kersten cevap verdi:

— Tecrübe ederim, fakat eminim ki hiç fayda sağlıyamıyacağız.

Öyle de oldu.

■

1941 yılının nisan başlarında Alman ordusu Yugoslavya'ya hücum etmiş, galibiyeti göziyle görmek için Hitler de karargâhını Yugoslav hududu üzerinde kurmuştu. Himmler de ona refakat ediyordu. Fakat bu seyahat neredeyse onu öldürecekti. Özel treninde, Hitler'i gördüğü zamanlar müstesna, yatağından kalktığı yoktu; Kersten ise hep tetikte bulunuyordu. Şimdi artık günde on kere masaj yapılıyor, fakat hiç netice alınamıyordu. Kersten ona defalarca:

— Siz kakikaten delisiniz, Herr Reichsführer, işte görüyorsunuz ki her şeyi bizzat yapamazsınız. Hiç değilse şu sürgün işini başka bir zamana bırakınız... demişti ama, söz geçirememişti.

Bu sefer Himmler'in yüzünden terle karışık göz yaşları akıyordu:

— Yapamam bunu. Ben her şeyimi Führer'ime borçluyum... dedi.

Sürgünün başlamasına bir hafta kala, gece yarısından sonra saat iki sularında Kersten, Himmler'in karyolasının yanına çağırıldı; adamın ıstırabına nihayet yoktu. Yatakta, çarmıha gerilmiş gibi uzanmış, kelimeler ağzından zor dökülüyordu:

— Artık nefes de alamıyorum... Yalvarırım sana... Beni kurtar... Bana yardım et...

(Devamı gelecek sayıda)

ini Çelmeğe Çalışıyor

nüz: Polonya'yı aldık, fakat Polonyalılar bizden nefret ediyorlar. Bizim orada Alman kanına ihtiyacımız var. Hıyanetlerine rağmen, Halândalılar ne de olsa, Alman ırkındandırlar. Polonya'ya gidince de bize karşı olan durumlarını ister istemez değiştireceklerdir. Zira Polonyalılar onlara, topraklarını aldıkları için, fena muamele etmeğe kalkışacaklardır. Holândalılar böylece Slâvlar arasında kaybolunca, tabiatiyle bize sokulacaklar ve himayemize sığınacaklardır. Holânda'ya gelince, burasını genç Alman çiftçileriyle dolduracağız. Itiraf edin bakalım, dâhiyane bir buluş değil mi bu?

Kersten:

— Mümkündür, dedi, yalnız ben sizin sıhhatinizi düşünüyorum. Geçenlerde bana, mevcut vazifelerinize — ki sadece bunlar bile yorucudur — ilâve olarak Hitler'in SS sayısını yaz gelmeden bir milyona çıkarmanızı emrettiğini söylemiştiniz. Bugünkü mevcut ise sadece 100.000 dir. Üç ay zarfında 900.000 askeri birer birer seçeceksiniz, giydireceksiniz, silâhlandıracaksınız ve talim ettireceksiniz! Bu muazzam işe bir de sürgün işini mi ilâve etmek istiyorsunuz?

— Başka türlü hareket etmeme imkân yok. Bu, Führer'in şahsi bir emridir.

Kersten dedi ki:

— Bir hastanın doktoruna yapması icabettiği şekilde bana açıkça cevap veriniz: Bu iki plândan hangisi daha mühimdir sizce: SS kuvvetini bir milyona çıkarmak mı, Holândalıları sürgün etmek mi?

— Hiç şüphesiz SS.

— Şu halde bu sürgün işini zafere kadar tehir etmek lâzım gelir. Iki işi birden görecek olursanız ben de size bunlar için yetecek kuvveti veremem.

Himmler şu cevabı verdi:

— Imkânı yok bunun. Sürgün işi geri bırakılamaz. Hitler bunu hemen istiyor.

■

Tedavi bitmişti. Himmler tekrar ele avuca sığmaz olmuştu. Fakat Kersten onu zaten bir ravuntta yeneceğini tahmin etmiş değildi. Ümit tamamen kaybolmuş sayılamazdı.

Bu esnada onun aklına korkunç bir ihtimal geldi: Şayet, bir mucize olur da Himmler Holândalıların sürülmesi işinden vaz geçerse, bu iş acaba Heydrich'e veya başka birine verilir miydi? Böyle bir şey olduğu takdirde ise Kers-

FREDO KOLONYALARINI

Çünkü...
Tabiî Esanslarla
imâl edilmiştir.

TBB - 1038 - 118

Bütün dünyayı dolaşsanız
yiyeceğiniz en nefis makarna...

ANKARA
NUH'UN
MAKARNASI

ANKARA Makarna Un ve İrmik Fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 11 23 95

İL - 7410 - 119

"Allantoïne"
sayesinde
10
dakikada
cildiniz
yeniden
canlanır.

Türkiyede ilk defa !
"Allantoine" ihtiva eden POND'S Kremi

POND'S S
DRY SKIN CREAM

Kreminin ihtiva ettiği Allantoïne sayesinde cildinizin kurumuş hücreleri canlanır. Mesamat vasıtası ile yapılan teneffüs normal vaziyete gelerek PONDS kremindeki lanolinin cilt tarafından daha iyi massedilmesini temin eder. Dokular gençleşir, cildiniz canlanır ve hayatiyet kazanır.

İL - 7346 - 120

Kırk yıllık hâtıra İsmail Dümbüllü 40 yıl önce orta oyununa, düetoya çıkarmış. Yukarıda 23 yaşında iken «Leblebici» düetosundaki kıyafetiyle görülüyor.

Büyük halk sanatçımız İsmail Dümbüllü 50. sanat yıl dönümünü kutladı. Kel Hasan'la birlikte oynıyan, Türk sahnesinde yarım asır boyunca orta oyunu ve tulûat geleneğini devam ettiren Dümbüllü'nün hayatını, hâtıralarını sunuyoruz.

AİLE FOTOĞRAFI — Eşi, kızları babalarının nüktelerini, hikâyelerini kanıksamışlar. Bundan dolayı Dümbüllü, evdekileri güldürürken daha çok zorluk çekiyor.

50 YILDAN HÂT

OTUZ yıl önce, bir şarkım çok tutulmuştu. Peruz Hanımın yazdığı bu şarkının sözleri şöyleydi:

Onu bunu dinlemen
Umuruma sallaman
Kabalara kabalara Dümbüllü

Bu şarkıyı, Konyalı şivesiyle okurdum. Çok tutulmuştu. Başka oyuna bile çıkasm, halk «Dümbüllü!... Dümbüllü!...» diye bağırırdı, bana... O yıllarda soyadı kanunu çıktı. Üsküdar Kaymakamı Lûtfi Beydi, rahmetli. Ona çıktım. «Meral soyadını almak istiyorum» dedim. Sesini çıkarmadı. Bir de nüfus kâğıdını aldım, ne göreyim, soyadı hanesine «Dümbüllü» yazılmış.

■

Ferah Tiyatrosunda Komikler Müsabakası yapılıyordu. Hasan Efendi, Naşit Bey, Sepetçi Ali Rıza, bir de ben vardım. Oyun bitince, gişeye gittik. Para bekliyoruz. Para verme işi geciktikçe gecikiyordu. Hasan Efendi dayanamadı: «Yahu, şu benim 100 kâğıdı verin de gideyim» diye bağırdı. Sonra bizi göstererek: «Bu bir liralık komiklere nasıl olsa para bulursunuz.» Ben durur muyum: «Aman ağabey, narh koyma, belediyeyle başımız derde girer» deyiverdim...

■

Üsküdar'da Hâle Sinemasında oynuyorduk. Oyunda kızlar sahneye çıkıyor, ben de yanaklarını, gıdılarını okşıyarak adlarını soruyordum. Önce baştaki kıza «Adın ne?» dedim. O gerdan kırarak «Rabiye» dedi. Ben de kafiyeli sözümü söyledim: «Vay anam kurabiye». İkincisinin asıl adı Arşaloz'du. Ama oyunda «Yıldız» diyecek, ben de «Ne güzel kız» karşılığını vere-

50 Yıldır Halkı Güldüren Sanatçı:

DÜMBÜLLÜ İSMAİL

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN — FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

İSMAİL Dümbüllü nüfus kâğıdına göre, 63 yaşında... Boyu, bugüne kadar aldığı ölçülere göre, 1,59... Karısının söylediğine göre, gözleri kahverengi... Burnu, kendi deyimiyle armudi... Berberinin anlattığına göre, 40 yıldır başına ustura vurduruyor, tepesinde bir tutam saç bırakıyor. Dilinden düşürmediğine bakılırsa, en sevdiği şarkı, «Üsküdara gider iken aldı da bir yağmur...» Saz çalmasını bilmiyor, ama lâf olsun diye udlu bir fotoğraf çektirmiş. Evine, kapıdan değil de, balkondan giriyor. Bir konu açılıp da söz verildi mi, iki cümlede bir, «ondan sonra» diyor. Bu söz dilinin persengi olmuş.

ÇİÇEKLERİYLE — Dümbüllü çiçekleri çok sevdiği halde, dört saksısı var.

Babası Sultan Hamid'in silâhşorlarından Abidin Efendiymiş. Ancak, iki yaşındayken annesi babasından ayrılmış. Aynı yıl da Şirketi Hayriye memurlarından «Şişman» Hakkı diye tanınan biriyle evlenmiş. Ondan sonra, üvey babasının uğurundan olacak, talihi lâkaplı adamlardan açılmış. En iyi arkadaşları «Kel» Hasan, «Polis» Apti, «İmam» Hakkı, «Tavuk Hırsızı» İhsan'mış... Bunlarla, Şehzadebaşı tiyatrolarında tanışmış.

İlkokulu bitirdikten sonra, ailesi onu Toptaşı Askerî Rüştiyesine yazdırmış. Arapça dersinden iki yıl üstüste sınıfta kaldığı için, okuldan çıkarılmış. Üvey babası, Şirketi Hayriye Fabrikasına işçi olarak sokmuş. Ancak, ilk günü eve yağlı tulumlarla dönünce, annesi «Ben onu yağlar içinde görmeğe dayanamıyorum» diye ağlamağa başlamış. Birkaç gün evde oturmuş. Oyunculuğa karşı ilgi duyuyormuş. Annesi, babalığı bir gün çocuklarının «kantocu» olduğunu öğrenmişler. Üzülmüşler, ama onu sahneden indirememişler. Önce Komik Şevki'yle, sonra Hasan Efendi'yle, daha sonra da Naşit Bey'le çalışmış. Bunlar teker teker sahneden çekilince, adına bir tiyatro kurmuş.

8-9 kat elbisesi olduğu halde, hep aynı elbiseyi giymekten hoşlanıyor. 18 yıllık karısı, 17 yaşındaki büyük kızı bundan şikâyetçi. Eşi Feriha diyor ki: «Şöyle gömleğine uygun kravat taksa, en güzel şapkasını giyse, ne güzel adam olacak». O da eşinin, kızının modaya uygun giyinmesinden yakınıyor: «Şöyle doğru dürüst elbise giyseler».

Yemeklerden baklayı seviyor. Bakla, çıktığı günden bittiği güne kadar evden eksik olmazmış. Renklerden, kahverengini beğeniyor. Bugünkü eşi Feriha ile bir aşk mektubu sonunda evlenmiş. Hikâyeyi Feriha Hanım şöyle anlatıyor: «Ortaokulda öğrenciydim. Dümbüllü'nün oyunlarını çok seviyordum. Hele onun «Kanlı Nigâr» oyununa bayılıyordum. Hemen bir aşk mektubu yazdım. Dümbüllü randevuya gelmedi. Yolunu bekledim, zorla bir mahallebiciye soktum. Bana bekâr olduğunu söyledi. Oysa evliymiş. Durumu aileme açtım. Yaşı büyük dediler, evli dediler, oyuncu dediler, kısaca bu evliliğe razı olmadılar. Ama sonunda, karısından ayrıldı, biz de evlendik. İsmail Beyi çok sevdim, ama soyadına bir türlü ısınamadım. Eski soyadım (Gülonar) çok hoşuma gider».

Hayatında karısı ve kızı ile yan yana yürümez. O önden kös kös gider, karısı ve kızları üç metre geriden. Denizden, hele lodostan çok korkar. Bir gün Üsküdar'a geçerken vapur batacak olmuş, 7 yıl vapura binmeğe tövbe etmiş... 50 filimde oynamış. İlk filmi «Memiş...» Sanat hayatiyle filim sayısı eşit. 50 yıllık eski bir hesap defterine göre bu yıl «altın yıl»ını kutlıyan Dümbüllü, yarım yüzyılda 50 bin altın kazanmış.

Oyun Öncesi

İsmail Dümbüllü topluluğunun birkaç yıl önce Kâğıthane çayırında çekilmiş bir fotoğrafı. Tevfik İnce, Zenne Necdet, Dümbüllü'yü aralarına almış, oyunlarının nüktelerini hazırlıyorlar. Zenne Necdet iki yıl önce ölmüştür.

YUVAYA DÖNÜŞ Dümbüllü evine çok bağlıdır. Hayatı, evi ile tiyatro sahneleri arasında geçer. Eşinin, kızlarının bir dediğini iki etmez. Onların gönlünü hoş edebilmek dileğiyle, akşam ezanı okunmadan evine döner.

...RALAR

ceklim. Adını sordum, daha o ağzını açmadan, kızı tanıyan seyircilerden biri «Arşaloz» diye bağırmaz mı?... Tepem attı. Sesin geldiği yana dönerek, «Sana sordum mu a saloz» dedim.

■

Şark Tiyatrosunda, geceleri önce Hasan Efendiyle küçük bir komedi oynuyorduk, sonra da filim gösteriliyordu. O gece, sinema makinesi birden bozuldu. Patron: «Uzun bir oyun koyun, makine tamir edilinciye kadar işi idare edin» dedi. «Ruyada Taaşşuk» adlı 7 perdelik bir oyuna başladık. Oyun bitince, Hasan Efendi «Kapılar, pencereler açılsın» dedi. Bir de ne görelim, ortalık günlük güneşlik. Tabii halk sokağa fırladı. Meğer Hasan Efendiye, makinenin o gece tamir edilemiyeceği söylenmiş, o da halkı sabaha kadar oyalamış...

RENKLİ GECELER

YAZAN :
VİCTORIA CROSS

ÇEVİREN :
HAMDİ VAROĞLU

18

Çıkan Kısımların Özeti :

Souzy'yi Sitka'da bırakıp Londraya dönen ressam Trevor, kendisine modellik eden operet bestecisi yeğeni Viola ile sevişir. Bay ve Bayan Lansdala adiyle, dünyanın şurasında burasında bir sene gezip dolaşırlar. Londraya geldikten sonra, «Baküs Kızı» na model duran Veronica yüzünden aralarına soğukluk girerse de barışır, yazlığa çekilerek mesut yaşayışlarına başlarlar. Bir sabah kahvaltı ederlerken, Souzy'den bir mektup gelir. Çinli kadın bunda: «Kocam da, bebeğim de öldü. Satılmak üzereyim. Beni sen satın al...» demektedir. Viola, gözleri dolarak Trevor'a: «Benim için Veronica'dan vazgeçtin. Sana bir kere daha engel olmak istemem. Souzy'ye gidebilirsin...» der. Arkasından da ilâve eder: «Ben zaten bir sene için senden ayrılmak istiyorum...» Bu hususta münakaşa fayda vermez. Ertesi sabah Trevor, tuvalet masasının üstünde Viola'nın gittiğini bildiren bir mektup bulur. Çok üzülür. Avunmak için de Souzy'ye gitmeğe karar verir.

LONDRADA üç gün zor oturabildim. Dördüncü gün, Piccadilly'deki bir seyahat acentesinden, San Francisco için bir bilet aldım, yola çıktım. Oranın büyük otellerinden birine telgraf çekmiş, bir daire ayırtmış, aynı zamanda şehri iyi bilen bir de rehberin benim emrime verilmesini tembih etmiştim. Souzy'nin mektubunda verdiği adresi kendi kendime bulacağımı sanmıyordum. Bulsam bile oranın pek güvenilir yer olmadığını tahmin ediyordum.

Nitekim, düşündüğüm gibi de oldu. Yemeğimi erkenden yiyip, holde beni bekliyen rehberimin yanına gittiğim zaman adamın bana ilk sözü:

— Yanınızda silâh var mı? suali oldu.

Kendisine gösterdiğim adresi okuyunca:

— Bu yer, şehrin en berbat bir semtidir, demişti. Oraya polis bile girmeğe cesaret edemez. Ama ben gece olsun, gündüz olsun, girerim. Kıymetli eşyanız varsa otelde bırakın.

Sokağa çıktık. Kapkaranlık bir geceydi. Büyük bir sabırsızlık içindeydim. Ne olduğu bilinmiyen, neticesinin ne olacağı kestirilemiyen bir savaşa atılıyor gibiydim. Ağır yürüyen rehberim benim hızlı adımlarımla alay ediyordu.

Çin mahallesinde, bir ejder tapınağının, bir çayhanenin, bir ipekçi dükkânının önlerinden geçtik. Açık bir kapıdan içeri girdik, dört tarafı ahşap evlerle kuşatılmış bir avludan geçtik. Önümüze bir merdiven çıktı, tırmandık. Bu merdiven, harap bir evin duvarına bitişikti.

Merdivenin sarsak basamaklarından, dar bir dehlize ulaştık. Rehberim elimden tuttu, bu daracık, zifirî karanlık dehlizde beni yürüttü. Nihayet bir kapının önünde durduk. Kapıyı vurdum, bekledim. Kanadın bir adım boyu yüksek bir noktasında, bir küçük pencere vardı. Bu pencere usul usul açıldı, bir yüz göründü, beni süzdü. Sonra pencere kanadı, sert bir itişle örtüldü. Rehberim mırıldandı:

— Nanin, sizin yabancı olduğunuzu gördü, kapıyı açmaz; bu yerler böyledir. Müsaade edin de ben görüşeyim.

Geri çekildim, rehberim ilerledi, pencereden, kadınla bir şeyler konuştu. Bir yabancının taklid etmesine imkân bulunmıyan bir dildi bu.

O zaman kapı aralandı. Kanadı itip girdim. İçerde kırmızı bir ışık yanıyordu. Odanın bir köşesinde, ince perdeler gerisinde bir lâmba ışığı vardı. Ben içeri girince başka bir kapı açılıp kapandı, bir gölge, kaçarcasına süzülüp gitti. Girdiğim odanın ortasında, hemen hemen bütün boşluğu dolduran koca bir karyola duruyordu. Oda penceresizdi. Başım âdeta tavana değiyordu. Yakınımda bir yerde, hafif bir kıpırtı oldu. Orada biri var gibi idi. Yavaşça:

— Souzy! dedim.

Sözüme neşeli bir haykırış karşılık verdi. Kırmızılara bürünmüş ufak tefek bir vücut ayaklarıma kapandı. Souzy'nin sesi:

— Trevor! Trevor! diyordu.

Eğildim, onu kollarımın arasına aldım. Dudaklarımı saçlarına değdirdim. Souzy, Sitka'daki çayhanede olduğu gibi gene gül kokuyordu. Bu gül kokusu beni maziye doğru kanadlandırdı.

Souzy vahşi bir heyecanla bana sarıldı. Ufacık elleri, titriyerek beni kucaklıyordu. Başını kaldırmaya cesaret edemiyormuş gibi hep ellerimi öpüyordu.

Bu telâşı, bu coşkunluğu biraz dinince, yüzünü kaldırdım, onu, yüzüme bakmaya zorladım:

— Söyle şimdi bana, Souzy, dedim. Bu batakhanede işin ne? Hem buraya nasıl geldin?

— Ah, Trevor, sorma, dedi. Neler çektim, bilmezsin. Burada Bayan Hackett bana çok iyi muamele etti. Yalnız, beni bir Çinliye iki yüz dolâra satmak istiyordu. «Benim zengin bir İngiliz sahibim var, beklerseniz size daha fazla para verir, bana beş yüz dolâr gönderecek» dedim. Sonra sana mektup yazdım. Hatırlıyorsun, değil mi?

— Evet, diye cevap verdim. Sana telgrafla para gönderdim, aldın mı?

— Aldım, Trevor, teşekkür ederim. Nanin'e verdim. O da beni burada alıkoydu.

Etrafıma bakındım. Burası girintili çıkıntılı yollariyle, kuytu köşeleriyle düpedüz bir batakhane idi.

— Peki, burada oturduğun kadar ne yaptın? dedim.

— Uslu uslu oturdum, Trevor. Kimseyi kabul etmedim. Duyarsın da bana kızarsın, diye korktum. Hem bana para verseler de hepsini Nanin alırdı. Burada âdet böyledir.

— Eşyan var mı?

Souzy, deri kaplı bir küçük sandık gösterdi:

— İpekli esvaplarımla bütün mücevherlerim bunun içinde, dedi. İstiyorsan hemen gidebiliriz.

Bu sefer, bir başka kapıdan doğruca caddeye çıktık. Burası baskın olursa kolay kaçmaya mahsus arka kapıydı. Souzy'yi bir arabaya bindirdim. Kendim de yanına oturdum. Beni oraya kadar getiren rehberim, çıkmamızı beklemişti. Arabaya onu da aldım, otele doğru yola çıktık.

(Devamı gelecek sayıda)

1961'in Güzel Çocukları

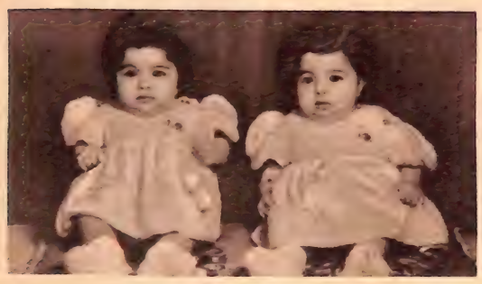

Nedime ve Nüket Kânunlar kardeşler - Mersin

M. Erol Ünen - İzmir

H. O. Gırakmon - İst.

Sema Berk - Ankara

Aliye Kayatunç - Erzurum

Şehnaz Özer - Bolu

Feride Bursalıoğlu - İst.

Ferhat Kayan - Karaman

Serpil Dümbüllü - İst.

Bülent ve Levent Töre ikizler - Eskişehir

HAFİF MÜZİK

Almanyada ananevi Münih Caz Festivali yapıldı. Festivalin sonunda Augsburg şehrinde su üzerinde festivale katılan bütün orkestraların iştiraki ile bir eğlence tertib edildi. Fotoğraf sıcak yaz gününde tertiplenen bu müzikli deniz gezisinde caz çalan bir grupu gösteriyor.

• İstanbul Ordu Evinde kendi imkânları dahilinde çalışan askerî bir topluluk var. Henüz iyi müzik yapmaktan biraz uzak olan bu topluluk birlikte çalıştıkları takdirde ilerisi için istikbal vadetmektedir. Beş kişilik bu toplulukta Arif Üstan (Şef). tenor saksafon, İrfan Esentaş piyano, Erman Karakaya akordeon, Yaşar Kaynak bateri, Dinçer Suyolcu ritim seksion çalmaktadırlar.

• Sevimli şarkıcı Rosemary Clooney geçenlerde Amerikadaki angajmanlarına ara vererek kısa bir müddet için İngiltereye gitmiştir. İngilterede büyük alâka gören ünlü şarkıcının Londrada bir televizyon filmi çevireceği söyleniyor.

Plâklarının en çok satıldığı iddia edilen zenci şarkıcı Johnny Mathis, İngilterenin büyük şehirlerini gezmek üzere bir seyahate çıkmıştır. Fotoğrafta Johnny, Londrada hayranlarından parkta dinlenen dört kızla şakalaşırken görülmektedir.

RUNAWAY

As I walk along
I wonder what went wrong with our,
A love that was so strong.
And as I still walk on
I think of things we've done
I'm a walkin'in the rain
Tears are falling and I fell a pain,
A wishin'you were here by me
To end this misery
And I wonder
I wo-wo-wo-wo wonder why,
Why, why, why, why, why, she ran away
And I wonder were she will stay
My little runaway
Run-run-run-run runaway runaway

• İki yıl önce ölen caz şarkıcısı Billie Holiday, «Down Beat» caz mecmuasının açtığı bir kampanya sayesinde bir mezar taşına sahib oldu. Önceden değerli şarkıcının mezarı başında sadece tahta bir levha asılıydı.

• Eski İtalyan diktatörü Benitto Mussolini'nin oğlu, caz piyanisti Romano Mussolini eylûl ayında, ünlü sinema yıldızı Sophia Loren'in kızkardeşi Maria Scicolone ile evlenecektir.

SEVİLEN 10 MELODİ

1.	RUNAWAY	Del Shannon
2.	MOODY RİVER	Pat Boone
3.	NEVER ON SUNDAY	Don Costa
4.	QUARTER TO THREE	U. S. Bonds
5.	YELLOW BİRD	Lawrence Welk
6.	TOSSIN' AND TURNIN'	Bobby Lewis
7.	RAINDROPS	Dee Clark
8.	TRAVELİN' MAN	Ricky Nelson
9.	WIE DAMALS IN PARIS	Blue Diamonds
10.	RUNNING SCARED	Roy Orbison

Şarkıcı Boby Darin üçüncü filmi olan «Hell is For Heroes»si çevirmektedir. Fotoğrafta Gitarlı Satranççı Boby Darin'in dinlenme zamanında şarkı söyliyerek satranç oynayışı görülmektedir.

Ünlü Baterist Gene Krupa çalgılariyle seyahat etmekten bıktı. New Yorkta Metropole-Cafe ile imzaladığı kontrata göre önümüzdeki üç yıl daha New York sahnelerinde bateri çalacak.

HAZIRLIYAN: ALTAN SÖNMEZ

GÖNÜL POSTASI

GÜÇ ŞEY

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir köylü çocuğuyum. Annem, babam genç yaşlarında öldüler. Beni ağabeyim okuttu. Lise ikinci sınıfına gelinciye kadar hep pek iyi derece ile sınıflarımı geçtim. Geçenlerde köye gittim. Ağabeyim bana «Seni bir kızla nişanladım» dedi. Bu haberi duyunca, oturup ağladım. Ben okumak, büyük adam olmak istiyorum. Kızın ailesi iki ay sonra düğün istiyor. Ağabeyim ısrar ediyor. Ağabeyim yardım etmezse ben okuyamam. Aklıma siz geldiniz. Ne yapayım, bana söyler misiniz?»

Durumunuz hakikaten güç. Çalışkan, akıllı bir gence benziyorsunuz. Ağabeyinizin ısrar etmemesi icabeder. Dayatmanın çaresine bakınız. Bir zayıf zamanında ağabeyinizi razı etmeniz mümkündür.

—

HAYIR GELMEZ

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«İlkokul mezunu bir kızım. Komşularımızdan lise mezunu bir gence büyük yakınlık duyuyordum. O da beni sevdiğini söylüyordu. Fakat bu arada bir sarı hastalığa tutuldum. Bunu duyan genç benden uzaklaştı, bu sefer kızkardeşimle ahbaplık etmeye başladı. Kızkardeşimin de onu sevdiğini zannediyorum. Ne yapayım?»

Kızkardeşinizin dikkatini çekerseniz iyi olur. Bu gençten size hayır gelmediği gibi ona da gelmiyecektir. Vakit geçiriyor olmalı.

—

MÂKUL İSELER...

Ankara'dan bir okuyucumuz yazıyor:

«Dört senedir bir kızı sevmekteyim. Biribirimizle evlenmeye karar verdik. Fakat ben henüz askerliğimi yapıyorum. Terhisime bir sene var. Bu arada kızı ailesi başkasiyle evlendirmek istiyor. Kız da bu durum karşısında hemen nişanlanmamızı teklif ediyor. Askerde iken bu işi yapmam doğru olur mu?»

Askerliğinizi bitirdikten sonra yapsanız tabii daha iyi olur. Kızın ailesine bir mektup yazarak durumunuzu anlatınız. Mâkul insanlarsa teklifinizi kabul ederler. Mâkul değilseler tabii çok uğraşmanız lâzım.

—

AŞK YEMİNLERİ

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Üç yıldan beri bir kızla aşk yeminleriyle biribirimize bağlıydık. Dört aydan beri başka bir yerde bulunmaya mecbur oldum. Mektuplarıma cevap bile vermiyor. Tanıyanların yazdıklarına göre başkalariyle ahbaplık ediyormuş. Bunca yeminden sonra bu hareket doğru mudur?»

Doğru olmasa bile hakikat böyle ise ne yapacaksınız. Aşk yeminleri kolay edilir ve kolay unutulur. Yemin etmeden size bağlanacak bir hayat arkadaşı aramanızı tavsiye ederiz.

—

DOĞRU YOL

Kars'tan mektup yazan okuyucumuza:

Yakın bir alâka ile bağlı olduğunuz kadın sizin için dinini değiştirmek istiyorsa artık onun samimiyetine inanmanız lâzımdır. İleri sürülen diğer teklif bizce tamamen mânasız bir hareket olur. Ötekinin berikinin tahrikleriyle doğru yoldan ayrılmaya kalkmayınız.

Yurdumuzun Meyvaları

ARMUT

Armut vitamini bol bir meyvadır. Kireçli olduğundan küçük çocukların kemiklerini kuvvetlendirir. Armudun kabuğu tutkalımsı bir madde ile örtülüdür. Bu yüzden "Elmayı say da, armudu soy da ye„ sözü söylenmiştir. Hititler armudun 41 çeşidini yetiştirmişlerdir. Bugün dünyada 1500 çeşit armut vardır. Armudu, ayılar da çok sever. "Ayının topu topu kırk hikâyesi vardır, kırkı da armut üzerine„ sözü, bu sevgiyi gösterir.

ARMUT, yakın akrabası muşmula ile birlikte argo edebiyatına girmiştir. Armudun 1001 türlüsünü yetiştirdiğimiz, binlercesini yediğimiz, türkülere baştacı yaptığımız halde, bön, aptalca birine sıfat bulmak istedik mi, «Armut gibi» deyiveririz. Bununla da yetinmeyiz, en iyi cinsini — çok affedersiniz — ayılara lâyık görürüz. Oysa, armudun bir akrabası muşmula ise, bir akrabası da cennet meyvası sayılan elmadır. Hem elmaya daha yakındır. Vitamin, maden değerleri yönünden, elmadan da üstündür. Yalnız iki küçük eksikliği vardır. Ilki, iyot azlığıdır. Elmadaki iyot miktarı, armuttan çoktur. Bilindiği gibi, iyot, kadınlık hormonunun gelişimini sağlar. Havva anamız, bundan dolayı, armut değil de, elma yemiştir. Armut yeseydi, belki cennetten kovulmıyacaktı. Ikinci eksik yanı ise, kabuğunun kireçli, tutkalımsı bir madde ile örtülü olmasıdır. Bu yüzden «Elmayı say da ye, armudu soy da ye» derler. 100 gram armudun vitamin ve maden değerleri şöyledir: A vitamini çok azdır. 0,02 miligram B1, 0,04 miligram B2, 4 miligram C vitamini bulunur. 129 miligram potasyum, 16 miligram fosfor, 13 miligram kalsiyum, 9 miligram magnezyum, 7 miligram kükürt, 3 miligram sodyum, 0,3 miligram demir vardır. Bu miktarlar, elmanınkinden üstündür. Bir armudun yüzde 87,6 sı su, yüzde 11,3 ü karbon hidrat, yüzde 0,5 i yağ, yüzde 0,3 ü maden tuzları, yüzde 0,3 ü protein'dir. Kireç miktarı da çoktur. Bu yüzden kiraza benzer... Bir halk türküsünde, kirazla armut birarada bulunur:

Armudu taşlayalım
Dibinde kışlayalım
Akşam oldu vaktoldu
Geziye başlayalım

Hoppala yârim yaz geldi,
Çarşıya kiraz geldi.
Aldım beş okka kiraz,
O da yâre az geldi.

Armudun kireci çocukların kemiklerini kuvvetlendirir. 10 - 12 aylık çocuklara bile yedirilebilir. Ancak, kabuğunu ezmek veya pişirmek lâzımdır. Armudun pişirilmesi, bir atasözüne konu olmuştur. «Armut piş, ağzıma düş» denir. Bu söz, tembel, çalışmayı sevmiyen insanlar için kullanılır. Bir armut 180 - 200 gram gelir. Daha irisi de olur. Bir türkü armuttan, şöyle söz eder:

Armudun irisine
Taş attım birisine
Beni çoban yapsınlar
Kızların sürüsüne

Armut, «antianemik» tir. Kansız insanlar, saymadan yemelidir. Tükürük bezlerini çalıştırır, hazmı kolaydır, susuzluğu giderir, kanı temizler. Şeker miktarı az olduğu için, şeker hastaları da yiyebilir. Sütü yetersiz olan annelere de tavsiye edilir. Dayanıklı bir meyvadır, çabuk çürümez. Bir armutta 110 - 120 kalori vardır. Kompostosunda 150 - 160, kurusunda ise 300 kalori bulunur.

Bu meyvanın yabanisine «ahlat» denir. Ahlatın pembe - beyaz çiçekleri, yuvarlak, küçük, çok çekirdekli, ekşi bir meyvası vardır. Dağlık bölgelerde yetişir. Ayılar, ahlatı çok sever. Öyle ki «Ayının, kırk hikâyesi vardır, kırkı da ahlat (veya armut) üzerine» derler... Ahlatı, ehlileştirenlerin Hititler olduğunu tarihler yazar. Hititler 41 çeşit armut yetiştirmişlerdir. Avrupa'da armudu ilk tadan millet, Romalılar'dır. O günlerde, Cermenler armudun tadını değil, adını bile bilmiyorlardı. Anadolu'da «armut» ve «ahlat», ilçelere, dağlara, çaylara ad olmuştur. Bir Armutlu Ilçesi, bir Armutlu Bucağı, bir Armutlu Dağı, Bir Armutlu Çayı, bir Armuteli kasabası, bir de Armutova vardır. Fakat Armuteli kasabası son yıllarda adını, «Sabuncu» olarak değiştirmiştir. Buna karşılık, üç Ahlat, bir Ahlatlıbel kasabası bulunur. Istanbullular ise, Karagümrükteki bir sokağa «Armutlu», Eminönündeki bir sokağa «Ahlat» adını vermişlerdir. Sokak aralarında saklambaç oynıyan çocuklar da, ebe yaptırmak istemedikleri arkadaşlarına: «Elma dersem çık, armut dersem çıkma» diye parola verirler.

Armut ağacı 5 - 8 metredir. Çiçekleri beyazdır. Meyvalarının olgunlaşmasına göre, «yazlık», «kışlık» diye ikiye ayrılır... Gülçiller familyasının «çok çekirdekliler» türüne girer. Tür arkadaşları arasında elma, ayva, üvez, mumşula, malta eriği vardır. Armudun çekirdek evi beş gözlüdür. Her gözünde 1 - 2 çekirdek bulunur. Çekirdeksizi de olur. Türkiye'nin her bölgesinde yetişir. Ancak, Ankara, Kastamonu, Kayseri başta gelir. Yurdumuzda yetişen armut çeşidi 150 ye yakındır. Ankara'nın «kış», «abbasi», «dededebasan», Amasya'nın «küslübarıştıran», Antalya'nın «efenin», Aydın'ın «sulu», Bilecik'in «misket», Bursa'nın «mustabey», «taş», «göksulu», «kantartopuzu», Bolu' nun «bey», «yağ», «yeşilsuluca», Erzincan'ın «akça», «sarıca», Kastamonu'nun «kızılgevrek», «tavşanbaşı», Elâzığ'ın «kokuluçelem», Malatya'nın «hacıhasan», «bal», «limon», Rize'nin «eğrisap», Trabzon'un «kara», Ürgüp' ün «alidede», «oyma», Manisa'nın «şeker», Gümüşane'nin «arpa», «bıldırcın», «keşişyemez» çeşitleri en tanınmışlarıdır. Armuda zarar veren iki böcek vardır. Biri «armut filiz arısı», öteki de «armut yaprak arısı» dır. Alt tarafı yuvarlak, üste doğru uzayan biçime, «armudi» denir.

Armudun reçeli, marmelâdı, kompostosu, şekerlemesi yapılır. Kurutulup, «kak» halinde yenir. Şarabı da güzel olur ama, doktorlar pek tavsiye etmezler; «Ne elma, ne de üzüm şarabının yerini tutar» derler. Bir türkü, bu reçeteye uyarak, armudun kendisinden, üzüm suyundan söz eder:

Armudun altı kuyu
Uyu sevdiğim uyu
Ne çabuk sarhoş oldun
Içtiğin üzüm suyu.

Üzümle birlikte bir de halk deyimine girmiştir. «Armudun sapı var, üzümün çöpü var» sözü, her konuda titizlik edenlere söylenir. Ama, en güzeli, Anadolu'nun bazı köylerinde yeni bir yâr bulanların, sevinçlerini şu armutlu türküyle açıklamalarıdır:

Armut koydum sepete
Yâri gördüm tepede
Yeni de bir yâr sevdim ,
Şan olsun memlekete...

TECRÜBELİ BİR HIRSIZ OLAN ROBIE ÇEVİKLİĞİNDEN HİÇBİR ŞEY KAYBETMEMİŞTİ... GÖLGEYİ HEMEN YAKALADI. ŞÜPHELERİNDE YANILMAMIŞTI. KEDİ, DANIELLE İDİ.

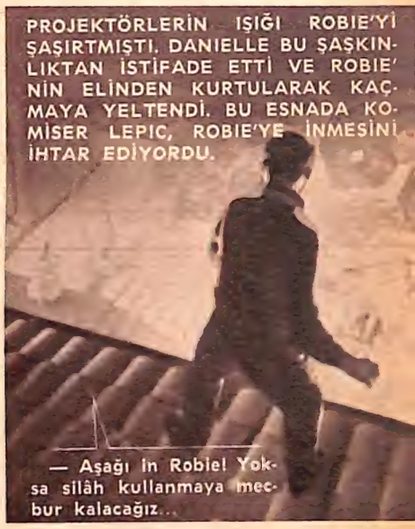

DİĞER TARAFTAN FRANCIE AŞAĞIDAN AVAZI ÇIKTIĞI KADAR BAĞIRMAYA BAŞLAMIŞTI. KEDİ'NİN ROBIE OLMADIĞINI İZAH ETMEK İSTİYORDU AMA, DAMIN ÜZERİNDE OTEL FARESİ KIYAFETİYLE DOLAŞAN ADAM, ROBIE İDİ. BU VAZİYETTE DE «HIRSIZ BEN DEĞİLİM» DİYEMEZDİ. BİRAZ SONRA POLİSLER ATEŞE BAŞLADILAR. ROBIE BİR KÖŞEYE SİNDİ.

Yeni Sinema Romanımız

AŞK VE TEHLİKE

OYNIYANLAR :

ELSA MARTINELLI
ANTONIO CIFARIELLO

Akdenizin ıklimi gibi ateşli, Akdeniz'in suları gibi fırtınalı bir aşk macerası.

Gelecek Hafta Başlıyoruz.

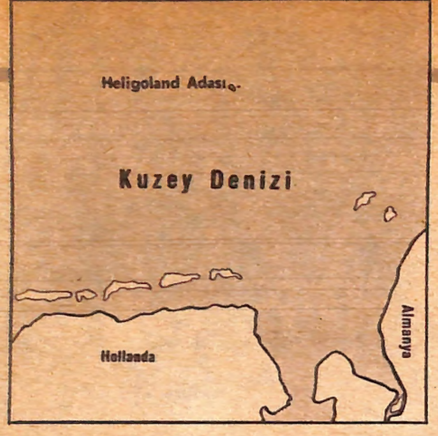

Bir Alman bilgini, Atlantis'in Kuzey Denizinde olduğunu iddia ediyor...

Atlantis, Kuzey Denizinde mi?...

ATLANTIS ismi verilen kıtanın hangi denizlerin dibinde yatmakta olduğu uzun senelerden beri araştırma mevzuu olduğu malûmdur.

Bir zamanlar Atlas Okyanusu'nun dibinde olduğu zannediliyordu. Onun için ismine Atlantis denmişti. Sonraları Akdeniz'in derinliklerinde bulunduğu iddia edildi.

Vaktiyle pek büyük bir yer sarsıntısı olmuş, koskoca Atlantis kıtası, üzerindeki insanlar ve büyük medeniyet eserleriyle beraber sulara gömülmüştü.

Jurgen Spanuth isminde bir Almanyalı mütehassıs uzun zamandan beri bu kıtanın nerede bulunduğunu keşfetmeye çalışıyordu. Nihayet eline Mısır'da bir kitabe geçti. Bu sayfada resmini gördüğünüz kitabe. Eski hiyeroglif yazısiyle yazılmıştı. Bu yazıları uzun uzun tetkik etti. Düşündü, taşındı. Nihayet bazı ipuçları yakaladı. Sonra Alman donanmasına müracaat etti. Kendisine bir ufak gemi ile sekiz dalgıç verdiler.

Spanuth, gemiyle Kuzey Denizine açıldı. Almanyanın Kuzeybatısına, Heligoland ismi verilen ufacık bir adanın sahillerine ulaştı. Kanaatine göre, binlerce sene evvel sulara gömülen büyük Atlantis kıtası işte bu adacığın yakınlarında bulunuyordu. Bu adacık da belki onun su üstünde kalmış ufacık bir tepesiydi.

Dalgıçlar peş peşine derinlere indirildi. Günlerce, haftalarca sıkı araştırmalara devam edildi. Nihayet bir şeyler keşfedildi. Hakikaten bu civarlarda eski bir medeniyetin kalıntılarına raslanmaktaydı. Meselâ, bina inşaatından veya saray avlusundan çıkarılmış büyük taş parçaları, müstahkem mevki emareleri, yollar ve saire gibi...

Bakalım bu yeni keşifler Atlantis muammasını aydınlatabilecek mi?...

Mr. Jurgen ve çıkardığı taşlar Heligoland isimli küçücük adanın yakınlarında Kuzey Denizinin derinliklerinden çıkarılan birçok taş... Bunlar hakikaten eski bir medeniyetin izleri mi? Mr. Jurgen Spanuth'a bakılırsa, ta kendisi.

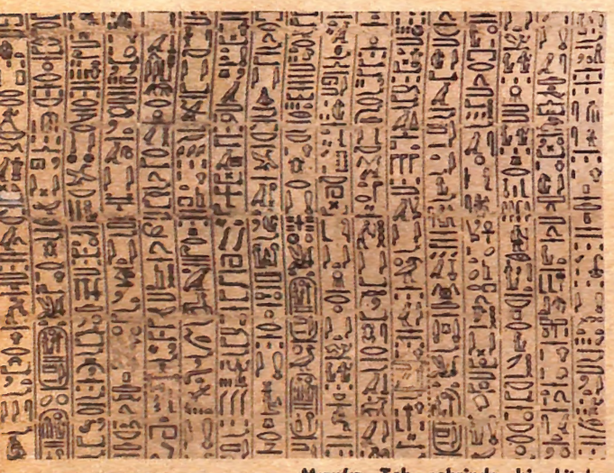

Tarihî kitabe Mısır'ın Teb şehrinde bir kitabe bulunmuştu. Bu kitabenin Ramses III tarafından yazıldığı tahmin edildi. Hulâsa olarak şöyle diyordu: «Kıralın sarayının önünde, açık denize doğru suda yükselen bir kaya vardır. Bıçakla kesilmiş gibi bir kaya parçası!... Atlantis Şatosu üç büyük nehrin deltasında bulunmaktadır.» Mr. Jurgen Spanuth işte bu kitabenin verdiği malûmata göre araştırmalarını plânlaştırdı. Şimdiki Almanya'nın kuzeyinde ve Kuzey Denizinde bulunan Heligoland Adasına yerleşti. Dalgıçlarla ve bir ufak gemiyle ciddi araştırmalara başladı.

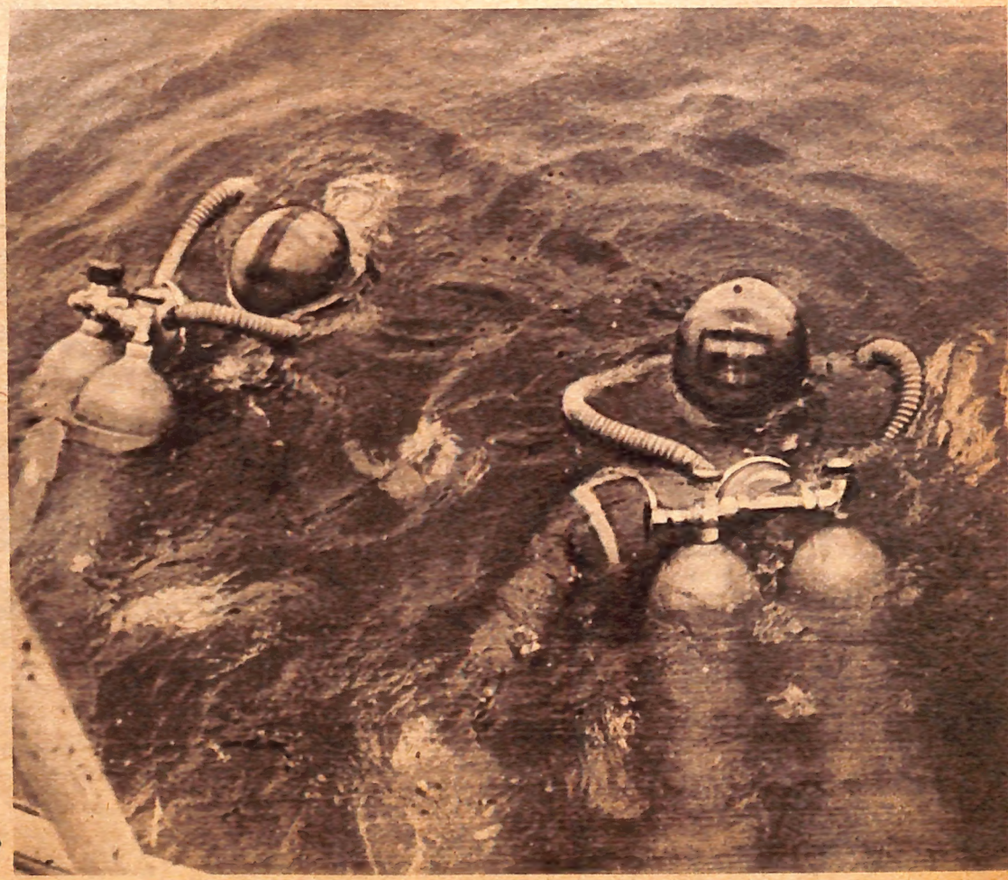

Atlantis'e doğru İki kuvvetli dalgıç su ciğerlerini takmış olarak Kuzey Denizinin karanlık derinliklerine iniyor. Biraz sonra eski Atlantis kıtasından belki de çok önemli haberler getirecekler.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

10 ağustostan 16 ağustosa kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Günlerden beri huzurunuzu kaçıran şartlar çok kısa bir müddet daha devam edecek. En geç hafta sonunda sevindirici bir haber alacaksınız. İçinde bulunduğunuz durum da böylece düzelecek.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

İstikbale ümitle bakıyorsunuz. Gerçi talihiniz açık ama, istikbaliniz için güvendiğiniz insana fazla bel bağlamanız doğru değil. Onun himayesi olmadan da yaşıyabilecek hale gelmelisiniz.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Bütün gayretiniz ve gücünüzle tasarladığınız işi bitirmeğe çalışın. Çok isabetli bir yoldasınız. Yıldızınız başarıya ulaşmanız için sizi desteklemeği vadediyor. Hiç durmayın, harekete geçin.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

İki sevgi arasında bocalıyorsunuz. Bunun üzerine bir üçüncüsü de ilâve edilecek. Talihiniz böyle. Kısmete mâni olunmaz. Sizin için yapılacak iş gönlünüzün sevdiği yola gitmektir.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Kendi iş hayatınızın dışında çok sevdiğiniz ve epeyce vaktinizi alan bir iş var. Ama bu merak asıl işinizi ihmal ettiriyor. Hem size faydası olan bir şey de değil. Hislerinize biraz hâkim olun.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Lüzumundan fazla işgüzar görünmeğe ihtiyaç yok. Başkalarının sizi takdir etmesini ve kıymet vermesini istediğiniz için böyle yapıyorsunuz. Ama boş faaliyetlerle kimseyi kandıramazsınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Çok hassas ve alıngan tabiatınız var. Ufak bir söz yüzünden sizi çok seven bir insana soğuk davranıyorsunuz. Daima müsamahakâr olun. Hazımlı olun, her şeye aldırmayın, daha sevilirsiniz.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Satürn Gezegeni maddi durumunuzu düzeltebilmeniz için önünüze üç ayrı imkân koyuyor. Tembelliğe biraz meyilli olduğunuz için kısa ve zahmetsiz yolu seçeceksiniz, ama tersini yapın.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Balık Burcuna bağlı bir insanla evvelâ biraz münakaşa edeceksiniz. Sonra çok iyi anlaşacak, birbirinizden faydalanacaksınız. Ancak müşterek faydalarda birbirinizi korumanız icabediyor.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Sağlığınızdaki küçük bazı aksaklıklar keyfinizi kaçırmış. Bunların hepsi geçicidir. Sizin için üzüntü vesilesi olacak şeyler değildir. Uzun bir ömrünüz var, hiç merak etmeyin, neşelenin.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Zihninizi kurcalıyan meselenin üzerine hiç düşmeyin. Kendiliğinden yoluna girecek, istediğinizden daha mükemmel neticelenecek. Telâş ederseniz, kendinizi boşu boşuna üzmüş olursunuz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Birkaç gün içinde alacağınız bir haber, bazı projelerinizi biraz aksatacak. Bu aksama sizin için daha faydalı olacak. Yıldızınızın tâyin ettiği yol böyle, sonu iyi, merak etmenize sebep yok.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Taşlıtarladan Bay Ahmet Boz'a:
Atatürk, Sakarya Savaşından sonra 1921'de Gazi ve Mareşal unvanını aldı. Türk bayrağı tarih boyunca mavi, yeşil, kırmızı ve hattâ beyaz renkleri taşımıştır. Ay-yıldızlı bayrak bir kişi tarafından meydana getirilmemiştir. Zamanla değişikliklere uğramış, nihayet bugünkü güzel şeklini almıştır.

■

İzmirden Bay Ahmet Ocak'a:
Şiirleriniz herhalde güzel olacak. Fakat biz kitap işleriyle meşgul olamıyoruz. Büyük kitapçılara müracaat etmelisiniz.

Tire Atatürk İlkokulu, Okul-Aile Birliğinin 3500 Tl. sarfiyle meydana getirdiği bu Mehter Takımı, pazar günleri köylere giderek konserler vermektedir. Küçük Mehterler, bilhassa köylüler arasında büyük ilgi toplamaktadır.

Adanadan Bay Ş. İrek'e:
«Şah» hükümdar, «mar» yılan demektir. «Maran» farsçada «yılanlar» anlamına gelir. Şahmaran yılanlar hükümdarı demektir. Bu kelime meşhur bir İran masalından alınmıştır. Orada kâh insan, kâh yılan olan bir masal kahramanı vardır. İrek, türkçede «vasıta» demektir.

■

Trabzondan Bay M. M. ye:
İnsanlar kabiliyetlerine, tahsillerine göre bir meslek tutarlar. Yüksek okula gitmeği gözüm kesmiyor, diyorsunuz. Elinizde bu imkân varsa kaçırmayınız. Sanat Enstitüsü mezunu olduğunuza göre bir sanata girebilir veya yedek subay öğretmen olduğunuza göre öğretmenlikte kalabilirsiniz. Tercih hakkı sizindir. Biz tahsile devamı tavsiye ederiz.

■

Kitap ve mecmua yardımı istiyor:
Yedek Subay Öğretmen Ruhi Sarıca ile köy eğretmeni Şükrü Başar, birlikte bir okul ve köy kitaplığı kurmuşlar. Vatandaşlarımızdan kendilerine kitap, mecmua ve gazete göndererek yardım etmelerini istiyorlar. Adres: «Bay Şükrü Başar, İlköğrenim Müdürlüğü eliyle, Çanakçı Köyü Öğretmeni, Polatlı.»

■

Amasradan Bay H. F.'ye:
Balıkçılığın Türkiyede başlangıcına ait bir tarih tesbit etmek imkânsızdır. İnsanlar balık avını en iptidai zamanlarında bile yapmakta idiler. Dünyanın her yerinde kıyı halkı balığı tanımış ve avlamıştır.

■

Uşaktan mektup yazan okuyucumuza:
Siparişlerinizi mektubunuz geldiği zaman gönderdik. Daire arkadaşlarımızla iyi geçinmeğe gayret ediniz. İşinizi dikkatli yapar ve çalışırsanız sizi takdir ederler.

Merzifondan Bay Ali Atak'a:
Siz önayak olun da Merzifona «Kara Mustafa Paşa» nın bir heykelini diktiriniz, bunu yerlilere ve gençlere her fırsatta anlatırsanız bir kadirşinaslığa yol açarsınız.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

BUFALOBİL (Batılı Suvari): Meşhur çocuk romanı. Yazan: Mario Giussan. Çeviren: Asım Baltacıgil. Doğan Kardeş Yayınları. Kuşe kâğıda basılmış, Yalçın Emiroğlu'nun kompozisyoniyle süslü bir gömlek içinde bez ciltli. Fiatı: 10 lira.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYINLARI

MUSİKİ SÖZLÜĞÜ: Mahmut Ragıp Kösemihal tarafından hazırlanmıştır. 288 sayfa, 15 lira.

SEVMEK: 3 perdelik piyes. Paul Geraldy'den çeviren: Dr. Ayşe Sarıgöllü. 80 sayfa, 210 krş.

ÖTEKİ DÜNYAYA GÖTÜRECEK DEĞİLSİN YA: 3 perdelik piyes. Moss Hart - George S. Kaufmann'dan çeviren: Lûtfiye Duran. 124 sayfa, 250 krş.

KARAMAZOV KARDEŞLER: Roman. III. Cilt. Dostoyevski'den çeviren: Nihal Yalaza Taluy. 236 sayfa, 560 krş.

OBERMANN: Fransız Klâsiklerinden. Yazan: Senancour. Çeviren: Bedia Kösemihal. 192 sayfa, 400 Krş.

BESLENME ESASLARI: Sorular ve cevapları. Öğretmen Kitapları: 76. Yazan: Osman Koçtürk. 270 sayfa, 800 krş.

PUL MERAKLISI OKUYUCULARIMIZA

İsveçte, Gothenburg şehrinde «Gothia» adı ile tertiplenen pul sergisi, mecmuamız vasıtasiyle Türkiyedeki bütün pul meraklılarına sevgi ve selâmlarını göndermektedir. Türkiyedeki pul meraklılariyle muhabere edip, pul mübadelesi yapmak arzusunda olan on binlerce İsveçli, bu konuyla ilgilenen okuyucularımızdan haber beklemektedir. Kendileriyle muhabere etmek istiyen okuyucularımız, isim ve adreslerini, yaşlarını, hangi koleksiyonlarla ilgilendiklerini tasrih ederek, doğrudan doğruya aşağıdaki adrese yazı ile müracaat edebilirler:
Karl Gunnar Knutsson
Stamp Editor
Weekly «VECKO - REVYN»
41 Gimmerstav
Tyreso, İSVEÇ

BİLMECE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	A	D	A	M	A	K	L	A	M	A	L	T	Ü	K	E	N	M	E	Z	
2	B	A	D	A	N	A	■	L	İ	N	■	A	R	A	Z	İ	■	N	İ	K
3	A	K	A	R	■	V	A	T	M	A	N	■	E	T	İ	K	E	T	■	R
4	N	İ	Y	A	G	A	R	A	■	H	E	R	M	İ	N	■	C	A	N	İ
5	O	K	■	Ş	İ	K	A	Y	E	T	■	A	İ	L	E	L	E	R	■	Z
6	Z	A	M	■	R	■	B	■	L	A	V	■	L	■	L	İ	■	İ	F	A
7	■	L	İ	S	E	L	İ	L	E	R	■	K	İ	L	İ	Ş	E	■	A	N
8	S	A	L	İ	Ş	E	■	■	M	■	K	U	L	■	L	A	Ş	E	■	T
9	A	R	A	■	O	K	A	L	A	L	İ	K	E	D	E	N	■	R	İ	E
10	Ç	■	S	E	N	E	T	■	N	A	Z	A	R	■	R	■	A	K	■	M

SOLDAN SAĞA: 1: Meşhur atasözlerinden biri. 2: Duvarlara sürülen kireç şerbeti — Tersi Afrikanın en uzun nehri — Toprak veya tarla anlamında eski bir terim — Tersi garez. 3: İrat — Tramvay şoförü — Küçük yafta. 4: Dünyanın en meşhur çağlayanı — Postundan kıymetli bir kürk elde edilen hayvan — Kaatil. 5: Tir — Sızlanma — Ev halkı toplulukları. 6: Maaşa veya fiyata ilâve — Yanardağının püskürttüğü — Sıfat takısı — İcra. 7: Ortaokulun üstündeki okula devam edenler — Hristiyan tapınağı — Lâhza. 8: Saniyenin altmış defa küçüğü — Tersi bir nota — Köle — Hayvan veya insan cesedi. 9: Fâsıla — Bilgiçlik taslıyan — Akciğer. 10: Bir kıymet karşılığında alınan imzalı kâğıt — Bakış veya göz — Beyaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Siyah renkte kıymetli bir ağaç — Başlarımızı örten tüyler. 2: Altmış saniyeler. 3: Namzet — Muğlanın ilçelerinden. 4: Bir ilimiz — Bir nota. 5: Yadet emri — Karadeniz kıyısı illerimizden. 6: Anadoluda çok yetiştirilen bir ağaç — Kir. 7: Takvim terimlerinden — Binek hayvanı. 8: Ortaasyanın büyük dağ zinciri — Fransada bir şehir. 9: Arap harflerinden birinin okunuşu — Mütehassıs memur. 10: Kilit onunla açılır — Bir nota. 11: Bir soru — Kerime. 12: Uzak işareti — Mısır tanrısı — İplik yumağı. 13: Kanlarına üre karışan hastalar. 14: Öldürme. 15: Çanakkalenin bir ilçesinde oturanlar. 16: Bed'in aksi — Dil. 17: Kıraliçe — Arkadaş. 18: Fistan — Serbestlik. 19: Tersi eser — Bir nota. 20: Kasımpatı.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	H	A	Y	D	A	N	G	E	L	E	N	H	U	Y	A	G	İ	D	E	R
2	A	L	A	İ	Y	E	■	L	İ	C	E	■	S	A	L	A	M	■	S	E
3	M	İ	L	L	İ	Y	E	T	■	R	■	K	A	N	A	L	A	Ç	A	N
4	A	■	İ	■	N	■	N	İ	Y	E	T	■	R	İ	Z	A	■	E	R	
5	R	E	■	E	■	D	E	B	E	T	E	K	■	T	A	R	E	T	■	
6	A	T	A	B	A	K	A	N	■	A	R	A	■	A	S	A	L	E	T	
7	T	İ	B	E	T	■	Z	A	İ	R	E	■	A	R	İ	■	E	Z	K	
8	■	K	İ	L	O	M	E	T	R	E	■	A	K	A	R	E	T	■	P	A
9	N	E	D	İ	M	■	C	İ	M	B	İ	Z	■	A	V	■	T	A	S	
10	E	T	E	K	■	K	İ	R	A	■	S	A	K	A	T	■	M	A	Y	A

KARİKATÜR

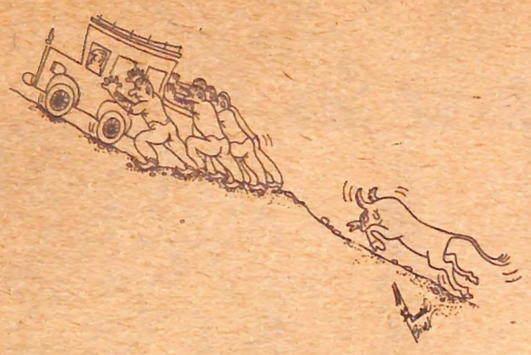

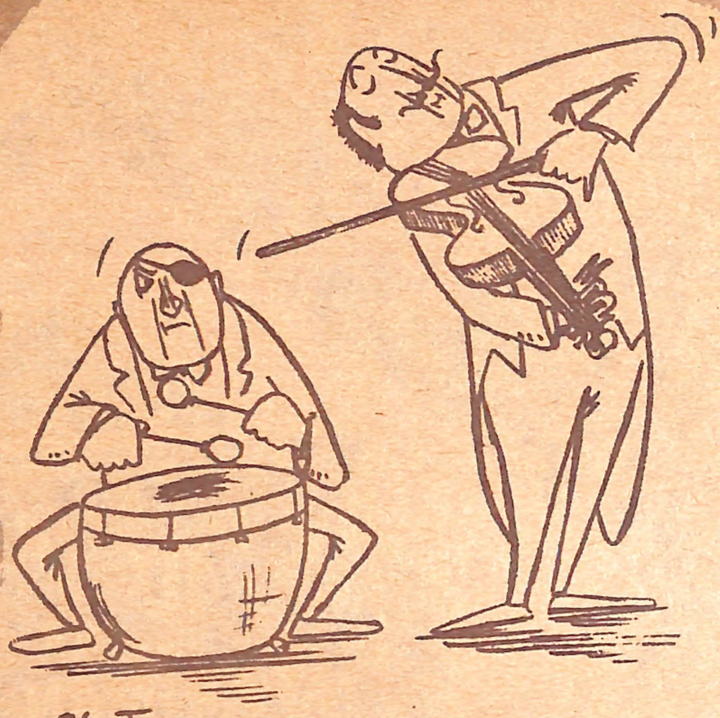

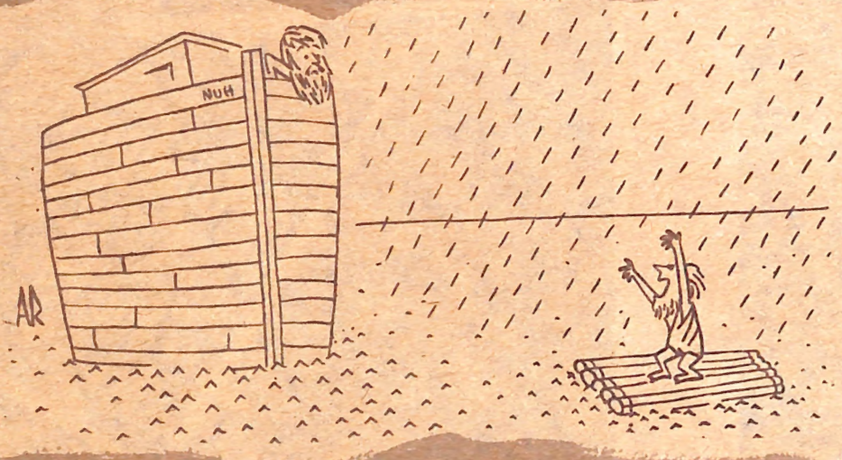

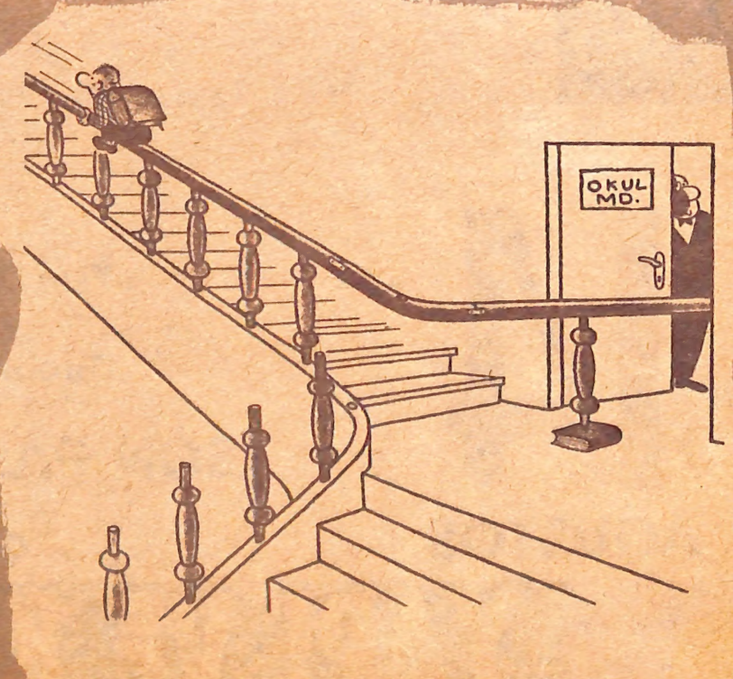

YILIN
ÜÇÜNCÜ
ÇEKİLİŞİNDE

10
APARTMAN
DAİRESİ

Bir adet
100.000 LİRA
ayrıca
400.000 LİRA
çeşitli para ikramiyeleri

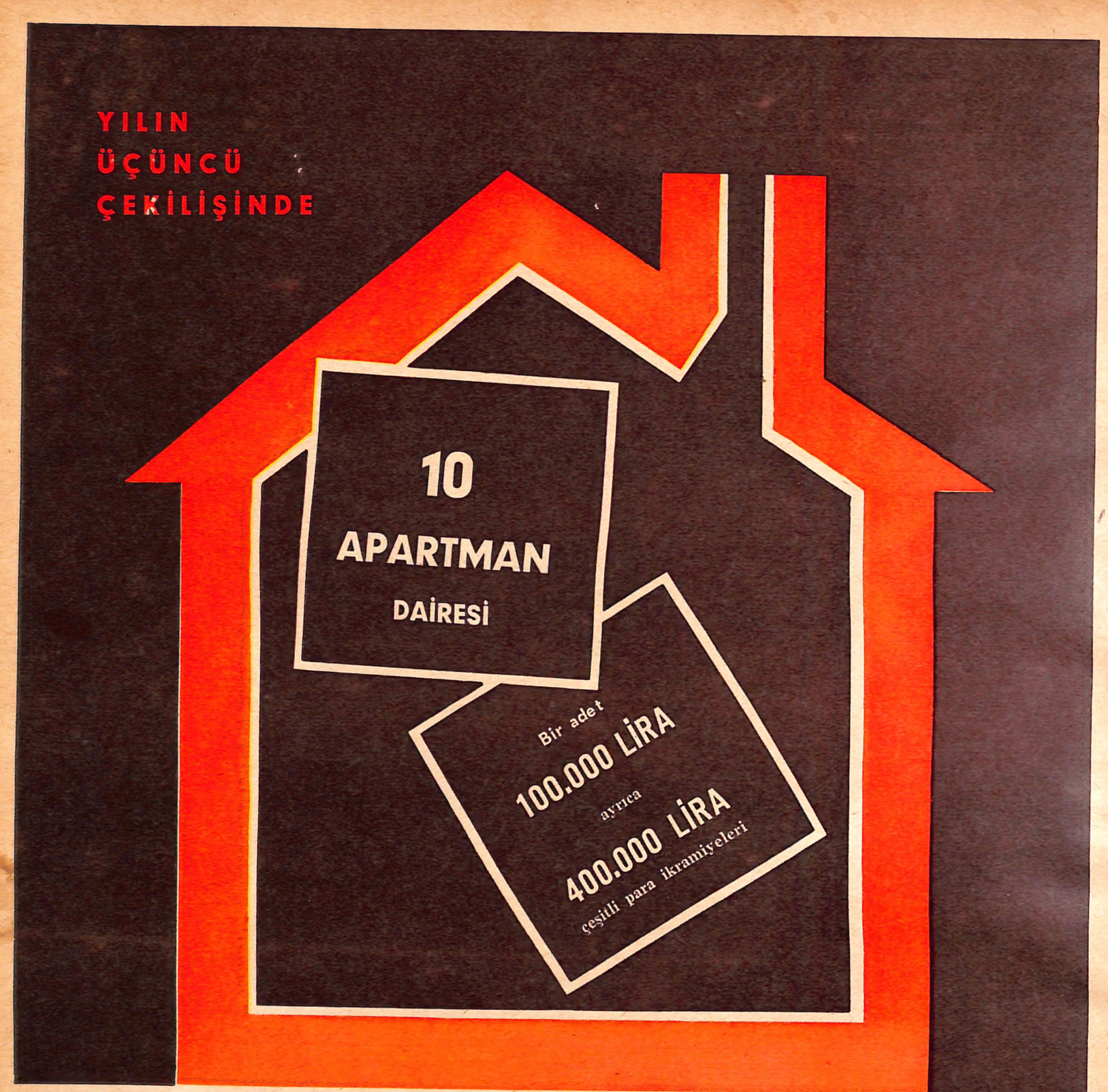

63

14
AĞUSTOS

Yılın 3. Çekilişine
Girebilmeniz İçin
SON PARA YATIRMA
Günüdür

TBB - 1036 - 121

YAPI VE KREDİ BANKASI